

Voorzitter Gentse studentenraad geschorst door VVS

“Ik mag zeggen wat ik wil”

De voorzitter van de Gentse StudentenRaad (GSR), Stijn Baert, publiceerde op zijn website een vernietigende nota over de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS): “een flop”. De nota schoot bij VVS in het verkeerde keelgat.

Simon Horsten

VVS overkoepelt de diverse Vlaamse studentenraden en fungeert als gesprekspartner in overleg met de Vlaamse en federale overheden. De Algemene Vergadering van VVS, het ‘wetgevende’ orgaan waarin elke studentenraad vertegenwoordigd is, geeft de vereniging de legitimiteit om in naam van alle studenten te kunnen spreken. Al is er minstens eentje die dat niet zo ziet: Stijn Baert, een zeer actieve studentenvertegenwoordiger van de Universiteit Gent en voorzitter van GSR. Na de publicatie van zijn uiterst kritische tekst ‘VVS. Vereniging? Studenten?’, waarin hij de representativiteit en het nut van de Vlaamse studentenvereniging op de korrel neemt, schorste de Raad van Bestuur Baert, zodat hij geen vergaderingen meer kan bijwonen. “Alleszins moeten de namen die Stijn noemt weg uit de tekst,” aldus VVS-voorzitter Hans Plancke.

KAKKEN

“Die tekst was iets dat ik gewoon moest schrijven om voor mezelf het VVS-hoofdstuk te kunnen afsluiten na dertig maanden,” legt Baert uit, “het is ook een stukje kennisoverdracht naar andere studenten.” Het grootste punt van kritiek is dat de Vlaamse studentenvereniging niet écht de mening van de studenten zou verkondigen, maar dat de Raad van Bestuur en de stafmedewerkers — de enige betaalde krachten van de studentenbeweging — hun eigen koers uitstippelen. “Als meest sprekend voorbeeld noem ik altijd de studentenjobs: VVS heeft meermaals gefulmineerd tegen een wetsvoorstel waardoor studenten meer uren zouden mogen werken dan nu het geval is. De Algemene Vergadering protesteerde daartegen, en toch bleef de raad van Bestuur die mening verkondigen.” Zelf steekt Baert geen tijd meer in VVS.

VVS benadrukt dat kritiek moet kunnen, ook de meest negatieve. Plancke: “Ik heb het wel moeilijk met bepaalde inhoudelijke punten die Stijn Baert aanhaalt in zijn nota, maar dat is niet de reden waarom we hem geschorst hebben.” Hét pijnpunt voor VVS is het feit dat Baert de staf van VVS rechtstreeks aanvalt en zelfs een stafmedewerkster expliciet vernoemt en deels verantwoordelijk stelt voor de ‘incompetentie’ van VVS. “Dit is onaantvaardbaar,” protesteert Plancke, “onze stafmedewerkers zijn geen verkozenen, ze doen gewoon hun job. Alle kritiek tolereren wij, maar het kan absoluut niet dat onze werknemers publiekelijk te kakken worden gezet.” Baert beschuldigt de stafmedewerkster er onder andere van “het financieringsdebat te hebben gemonopoliseerd en vooral de eigen dogma’s naar voren te hebben geschoven, in plaats van voluit te gaan voor wat de studenten echt aanbelangt.”

De Raad van Bestuur van VVS stuurde na de publicatie een aangetekend schrijven naar Baert met daarin de mededeling dat hij zichzelf “tot nader order als geschorst kan beschouwen op alle vergaderingen, en geen deel meer uitmaakt van de mailinglists.”

Tevens dreigde men met juridische stappen indien de namen niet uit de tekst werden gehaald, wat tot op heden nog niet is gebeurd. “Dat ben ik ook niet van plan,” reageert Baert lachend.

Pikant detail: Baert en Plancke kennen elkaar erg goed — Plancke werkte enkele jaren samen met Baert in de Gentse studentenvertegenwoordiging. Nu staat de relatie op een laag pitje. “Vrienden sturen elkaar geen aangetekende brieven,” aldus Baert.

PRIMUS INTER PARES

Beide voorzitters beklemtonen wel dat de relatie tussen GSR en VVS hieronder niet mag lijden, en dat waarschijnlijk ook niet doet. Lien Coenen, ondervoorzitster van GSR, behartigt de Gentse belangen in VVS, en is volgens Baert “geëngageerd en talentvol”. Hij wil haar dan ook niet de kans ontnemen om de Gentse studenten in VVS te vertegenwoordigen. Ook Plancke ondervond nog geen problemen met de GSR-fractie. Wel hebben zowel GSR als de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (veruit de twee grootste Vlaamse studentenverenigingen) op de Algemene Vergadering van VVS hun beklag gedaan over de gang van zaken, met name de strenge reactie van de VVS-top op Baerts tekst.

Beide partijen willen wel met elkaar praten, maar verwachten telkens van de ander dat die de eerste stap zet. Plancke: “Stijn moet eerst en vooral de namen verwijderen uit zijn nota. Er is een minimale grens wat betreft kritiek geven, en die heeft hij hier duidelijk overschreden.” Baert op zijn beurt wil pas praten als VVS deze zaak gaat beschouwen “als een zaak tussen hen en mij, dit gaat de Gentse StudentenRaad niets aan.” Kan een voorzitter van een organisatie dan zomaar zeggen wat hij denkt, zonder dat zijn uitspraken afstralen op die organisatie? “Ik mag zeggen wat ik wil,” verduidelijkt Baert, “ik ben in de eerste plaats een onafhankelijke en rechtstreeks verkozen studentenvertegenwoordiger, en slechts

Nummer 08	
	Welsprekendheidstornooi: dit jaar zonder negers p. 4
	Lisa Germano verdient geen brood met mozzarella p. 10
	Studenten zijn geletterde mensen volgens Willem Vermandere p. 16

daarna verkozen als ‘primus inter pares’, als voorzitter.”

Het incident tussen de Gentse en de Vlaamse studenten-voorzitters hypothekeert vooralsnog de werking van VVS niet: het gaat om individuele protesten. Al waagt Baert zich er wel aan te stellen dat bij GSR “een meerderheid om uit VVS te stappen misschien wel *maakbaar* is.” Dat is echter nog lang niet aan de orde.

Plancke weet dat VVS op de goede weg zit: “Het VVS dat Stijn schetst in zijn nota is veel te negatief en zeker niet dat van vandaag. Wij werken hard met zowel vrijwilligers als stafmedewerkers, en dat werpt zijn vruchten af: er zijn dankzij VVS al verscheidene amendementen opgenomen in gestemde decreten. De Vlaamse studenten hebben nood aan één vertegenwoordiging, en dat is VVS.”

'KOTFUIVEN MET RESPECT' IN HET KADER
VAN 'STUDENTENCODE'

"Een kot is geen feestzaal"

Steeds meer studenten verkiezen — vooral om financiële redenen — kotfeestjes boven echte fuiven en horeca. Helemaal geen probleem, zolang de burens er niet wakker van liggen. Regelmatig wordt de politie door verbolgen buurtbewoners opgetrommeld om korte metten te maken met de overlast. Een heuse affiche- en flyercampagne wil de studenten oproepen tot meer respect voor de nachtrust van hun burens.

Robby Vangeel

In oktober 2004 stelde de stad Leuven samen met de dienst Studentenvoorzieningen, Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO), Acco en Alma de 'Studentencode' op: een gedragscode voor studenten. Elk jaar wordt één element uitgelicht en in een campagne aan de kaak gesteld. Vorige edities richtten zich al tegen nachtlawaai en vandalisme, ditmaal wordt de overlast door kotfuiven geïllustreerd. An Goedefroy, Leuvense studentenagente, licht het initiatief toe.

Veto: Wat zijn de grootste pijnpunten bij kotfeestjes?

An Goedefroy: «Heel wat overlast kan vermeden worden door ramen en deuren gesloten te houden. Als dat al snel benaauwd wordt, zoek je beter andere oorden op — een fakbar bijvoorbeeld. Het kan niet de bedoeling zijn dat je je kot tot feestzaal bombardeert.»

«Een andere tip is de burens verwittigen en het gsm-nummer van de verantwoordelijke geven. De ervaring leert dat burens best schappelijke mensen kunnen zijn. Desnoods kunnen ze zelf nog contact opnemen in geval van overlast, in plaats van onmiddellijk de politie erbij te roepen.»

Veto: Is er een bijzondere aanleiding geweest voor dit initiatief?

Goedefroy: «Als we de cijfers erbij nemen, zien we duidelijk een globale stijging van het aantal oproepen in verband met kotfuiven. Helaas zijn er pas vanaf oktober 2004 gegevens beschikbaar over deze specifieke materie. Oktober is in ieder geval een 'topmaand', met dit jaar 34 oproepen.»

Veto: Aan welke straffen mag men zich verwachten bij overtredingen?

Goedefroy: «Net zoals voor wildplassen bestaat er een G.A.S. (Gemeentelijke Administratieve Sanctie, red.) voor geluidsoverlast. De bedragen van de boete schommelen tussen 50 en 250 euro. Als het echt de spuigaten uitloopt, kan SABAM er ook bijgehaald worden.»

Veto: Gaan jullie ook repressieve acties ondernemen om de kotfuiven binnen de perken te houden? Sneller en zwaarder beboeten, bijvoorbeeld?

Goedefroy: «Nee. Wat straffen betreft, denk ik dat we best redelijk zijn. In hoeverre de zondebokken dat ook zijn natuurlijk. Met 200 man op een binnenkoertje staan is onverantwoord, alleen al vanuit het oogpunt van brandveiligheid — ook een belangrijke zorg in dit dossier.»

Veto: Wat ondernemen jullie nog - buiten het verspreiden van flyers en posters?

Goedefroy: «Met de Stad Leuven zijn we structureel op zoek naar alternatieven voor kotfuiven zoals kleine en betaalbare fuifzalen. Voorlopig is dat nog toekomstmuziek. We moeten roeien met de riemen die we hebben en daarbij kunnen kleine dingen vaak een wereld van verschil maken. Zoals eerder gezegd: een raam sluiten kan het probleem vaak al oplossen. De temperatuur zal er misschien wel wat door stijgen, maar dat kan de sfeer alleen maar ten goede komen. Maar

da's een beetje 'off the record', hè!»

Meer tips om overlast bij kotfeestjes te beperken vind je op www.kotfuif.be

Fietsbeleid

Over politie gesproken: er is een nieuw verkeersbeleid in voegen in Leuven. Terwijl in het verleden maandelijks enkele grote acties georganiseerd werden ter bestrijding van onveilig fietsgedrag, zullen dergelijke initiatieven voortaan veel kleiner en tegelijk frequenter georganiseerd worden. De 'pakkans' verhoogt op die manier en de fietsgebruiker zal bijgevolg veel meer op zijn hoede zijn.

Onder het motto 'Met de fiets veilig door Leuven' wordt nog eens duidelijk op een rijtje gezet wat de voornaamste fouten en/of misvattingen zijn onder de Leuvense fietsers. Vijf pijlers worden hier genoemd: zichtbaarheid, eenrichtingsverkeer, rode lichten, voorrang en voetgangerszones. Bij overtredingen kunnen 'onmiddellijke inningen' uitgedeeld worden die schommelen tussen 50 en 150 euro.

Ter illustratie: alleen al de gespecialiseerde verkeerspolitie tekende sinds 1 oktober volgende overtredingen op: fietsen zonder licht (135 boetes), rood licht voorbijrijden (45), fietsen in voetgangerszone (92) en verboden richting (59).

Taxi's Kenny

Fluisteren in Alma 2

Het stond vorige week nog in dit blad te lezen: na Alma 2 krijgt ook Alma 3 een opknapbeurt. Om een einde te maken aan de slechte cijfers die de studentenrestaurants keer op keer moesten voorleggen, werd enkele jaren geleden grondig nagedacht over het concept Alma. Bovendien werd er gezocht naar nieuwe markten die men kon aanboren. Eén van de aangebrachte ideeën is inmiddels een feit. Alma 2 werd tijdens haar verbouwing voorzien van de nodige infrastructuur om heuse fuiven en concerten te huisvesten. 's Nachts staan de gebouwen leeg, dus waarom zou men daar niet ten volle gebruik van maken? Dat het exploiteren van een fuifzaal niet alle problemen van tafel zou vegen, wist men bij Alma ook wel. Toch is het verhuren van Alma 2 een belangrijke factor in het geheel geworden.

Het nachtelijk vrijgeven van een fuifruimte mag dan een welkom gegeven zijn in Leuven, toch loopt het niet altijd op wieltjes. Zo geraak je niet met een vingerknip in het gebouw. Zelfs wanneer er een voorverkoop aan vooraf is gegaan, zijn de rijen vaak ellenlang. Neem een voorbeeld uit het recente verleden: LOKO-motion. De fuif is nog maar net begonnen of er staat al een zee van mensen aan te schuiven. Met wat pech besef je na een half uur dapper wachten dat je vastzit in een fietsenparking, terwijl langs alle kanten mensen passeren. Daar sta je dan, terwijl de laatste gelukkige toegang tot de fuif verschaft wordt.

Wanneer je bijna Roskilde-gewijs tegen de — gelukkig lage en zo echte ongelukken vermijdende — muurtjes wordt geduwd, duwen de security je nog eens extra in de andere richting. Na anderhalf uur wachten roept de organisatie dat de zaal volzit. De meesten druipen af na wat zinloos heen en weer getrek. In het voorbeeld van LOKO-motion kon je na dit pure tijdverlies nog terecht in één van de andere zalen, maar het hoeft niet altijd zo te zijn.

Beste organisatoren, is het nu echt zo moeilijk een systeem uit te bedenken waarbij er in rijen kan aangeschoven worden? Om maar wat te zeggen: binnenkomen kan enkel aan de linkerkant, buitengaan langs rechts. Een paar nadarhekken die een aanschuifrij simuleren kunnen al veel verhelpen. In de gloriejaren van Fataal, de fuifavonden in het Musicafé, werd dat systeem ook efficiënt bevonden. Wetende dat Leuvense verenigingen voor 0.50 euro per stuk dranghekken kunnen uitlenen bij de stadsdienst signalisatie, is dit dan te duur voor studentenkringen?

Naast organisatorische problemen, kampt Alma 2 ook met enkele structurele mankementen. Het gebouw ligt voor de helft in een woonwijk. Ondanks de strenge eisen — zoals boxen die in de omgekeerde richting van de straat moeten worden opgesteld - door Alma aan de organisatoren opgelegd, is de lawaaioverlast in de omliggende straten soms niet te harden. Vrijwel iedere Almafuif komen dj's in de problemen: de politie komt ze verzoeken de decibels naar beneden te halen. Na twaalf uur kan je in de buurt van de toog beter fluisteren, of je hoort de muziek niet meer. De universiteit heeft toch genoeg expertise in huis om een snelle en goedkope oplossing te zoeken voor dit technische probleem?

Alma 3 kan in de feestwereld een waardig alternatief bieden. Het restaurant is gelegen buiten het centrum en omgeven door groen. Nagenoeg niemand zal hinder van dreunende beats ondervinden. Bovendien heeft het gebouw een ruimere ingang, zodat de flow aan mensen efficiënter georganiseerd kan worden. Voorlopig moeten we het nog stellen met Alma 2. Laten we hopen dat Daan dinsdagavond wel voluit kan gaan zonder inmenging van de ordediensten.

Robin Broos

(Een opinie-artikel is door de auteur geschreven ten persoonlijke titel)

Fanmail

Schachtendoop NSV

Beste redactie,

Julie mogen ons niet, en wij vinden jullie ook niet altijd even sympathiek. Omdat we welopgevoede meisjes en jongens zijn, zouden we het echter onbeleefd vinden om onze eerste stappen in het clubleven te zetten zonder ons eerst behoorlijk voorgesteld te hebben. De komende drie à vier jaar zullen we immers nauw moeten samenwerken. Wij maken het nieuws, en jullie tekenen het gediensig op. Jullie zijn onze beste kameraden in de strijd voor een conservatief en bovenal onafhankelijk Vlaanderen. We zullen dan ook ons

best doen om jullie de komende jaren nog veel te geven om jullie blad mee te vullen. Zonder ons raken jullie toch niet verder dan kurkdrome verslagen van de spoedvergaderingen van LOKO over de kwaliteit van de spaghetti in de Alma's.

Met vriendelijke groet,

De schachten van NSV-Leuven

(Deze tekst kwam op non-conventionele wijze binnengewaaaid op de redactie door enkele anonieme jongelui. Wij denken de inhoud ervan enkel eer aan te doen door deze fanmail te publiceren.)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

Wat gebeurt er aan
de K.U. Leuven?

(advertentie)

BLOEDSERIEUS BOEKT RECORD VAN 2600 BLOEDGEVERS

Is jouw bloed wel goed genoeg?

Vorige week werden de Leuvense studenten aangespoord om massaal bloed te geven in het kader van BloedSerieus. Lang niet iedereen komt in België echter in aanmerking om bloed te doneren. De meest besproken richtlijn: elke man die sinds 1977 seks had met een andere man wordt voorgoed afgeschreven als bloeddonor. Hiermee staan homoseksuelen op gelijke voet met junkies en prostitué(e)s. Hetero's die een seropositieve sekspartner hadden, mogen 12 maanden na het beëindigen van het 'risicogedrag' wél opnieuw bloed geven.

Robby Vangeel

Donoren krijgen a priori een vragenlijst van het Rode Kruis voorgeschoteld waarop ze bevestigd worden naar feitelijk gedrag. Zo mag je geen bloed geven indien je onveilig hebt gevreeën in de laatste zes maanden. Maar ook naar je seksuele geaardheid wordt gepeild: homomannen mogen geen bloed geven — zelfs als ze steeds veilig vrijen. Op het eerste zicht gaat het hier om discriminatie, maar bloedgeven is geen recht.

"Het risico is in België statistisch gezien gewoon groter dat een homo hiv-partikeltjes in zijn bloed heeft," weet Daan Van Brusselen, hoofdverantwoordelijke van BloedSerieus. "In ontwikkelingslanden is de situatie helemaal anders en moeten andere selectiecriteria gehanteerd worden. Het gaat hier niet om discriminatie van een populatiegroep, maar wel om een maatregel die steunt op wetenschappelijke evidentie, om maximale veiligheid van donorbloed te garanderen."

HOUTEN BEEN

John Vincke, socioloog aan de Universiteit Gent, zette een tijd geleden in de Artsenkrant een standpunt uiteen in het kader van de discussie rond bloeddonatie door homo's. Volgens hem is er geen sprake van discriminatie. "Men ijvert voortdurend voor de aan-

vaarding van diversiteit, maar er bestaat ook zoiets als een epidemiologische diversiteit," meent hij. "Laat bloeddonatie geen symbool-dossier worden."

Sensoa, het Vlaams service- en expertisecentrum voor seksuele gezondheid en hiv, verklaart dat "een procedure waarbij men iemand zelf de gelopen risico's laat inschatten, altijd minder veilig is. Iemand kan een seksueel contact aanzien als risicoloos, terwijl het helemaal niet zo is." Op de vraag of hetzelfde niet geldt voor hetero's luidt het dat onder homo's "een 'slippertje' een groter risico inhoudt".

Patrik Vankrunkelsven, arts van opleiding, heeft het volste vertrouwen in de deskundigheid van het Rode Kruis. "Ik heb niks tegen homo's; het is gewoon een feit dat de manier van vrijen en de hoeveelheid van partners heel anders liggen bij homo's. Ik gun hen dat. Ik heb daar geen filosofische, ethische

bezwaren tegen. Heel die actie vanuit de homobeweging vind ik nefast, omdat dat wel eens wraakgevoelens zou kunnen voeden. We moeten duidelijk zijn: man-mancontacten verhogen het risico op hiv-besmettingen beduidend." Wanneer we opperen om — net als voor hetero's geldt — een 'sperperiode' van een jaar in te voegen voor 'risicovol gedrag' (inclusief 'veilige' seks tussen mannen) antwoordt Vankrunkelsven: "Ik denk dat mensen die homo zijn en sinds een jaar geen seksuele contacten hadden een heel beperkte groep vormen. Geen probleem als je die bloed wil laten geven, maar het zal een heel kleine groep zijn. Hopelijk is dat een pleister op het houten been."

LAPMIDDELTJE

Eerder dit jaar ondervroeg Annelies Storms minister Demotte in het parlement over de materie, naar aanleiding van het advies van het Amerikaanse Rode Kruis homo's te accepteren als bloeddonor. Minister Demotte staat volledig achter het beleid van het Rode Kruis. Hij wil zeker niemand stigmatiseren, maar alleen de veiligheid van het bloed waarborgen. De kabinet-medewerkers blijven wel de statistieken opvolgen.

Onder andere in Italië, Zweden en Portugal gingen het voorbije jaar stemmen op om de criteria voor bloeddonaties te herzien. De *European Blood Alliance* (EBA), waarvan het

Belgische Rode Kruis lid is, heeft sinds enkele jaren een werkgroep rond deze problematiek. Op 14 april jongstleden werd de werkgroep samengeroepen om het advies van het Amerikaanse Rode Kruis te onderzoeken. Er werd beslist het bestaande beleid te handhaven. Het Belgische Rode Kruis sluit zich daar — als lid van EBA — bij aan, .

Het enige tastbare gevolg van Annelies Storms' ondervraging is vooralsnog de brochure 'Alles op alles voor veilig bloed'. Deze brochure is het resultaat van een samenwerking van het Rode Kruis en Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding, in overleg met Sensoa en de Halebifederatie. De folder zegt dat "Recente rapporten van het *Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid* leren dat op ongeveer 100 Belgische homomannen 1 persoon besmet is met hiv. Bij Belgische heteroseksuelen zijn ongeveer 1 op 5000 personen besmet met hiv." Men gaat prat op de steun van de halebifederatie, maar Mieke Stessens, woordvoester van de Halebifederatie, meldt dat de organisatie inhoudelijk niet akkoord gaat met de folder — hoewel ze hun naam eraan verbonden hebben. De federatie is vooral verantwoordelijk voor de diplomatische formulering, opdat de tekst niet al te stigmatiserend zou overkomen. Robby Van den Eede, algemeen coördinator van Wel Jong Niet Hetero en zelf actief bij het Rode Kruis, gaat niet akkoord met het huidige beleid, noch met hogervermelde brochure, "niet meer dan een lapmiddeltje".

Bij het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding komen jaarlijks slechts 5 à 10 klachten binnen in dit verband. Toch zijn er slechts weinig studenten die de wenkbrauwen niet fronsen bij het doorlezen van de vragenlijst, wanneer ze de frase: "seks met een man sinds 1977" tegenkomen in de vragenlijst voor bloeddonoren. De bezorgdheid om het hogere risico op hiv-besmetting bij homoseksuelen kan op zijn minst een stuk minder stigmatiserend geformuleerd worden.

NIEUWE LERARENOPLEIDING VOLGEND JAAR VAN START

Ervaringsgericht, maar praktische problemen

De lerarenopleiding is hervormd. Praktijkervaring weegt voortaan zwaarder door. Een mentor moet daarbij de leraar in spe bijstaan. Daar zijn de nodige middelen voor nodig.

Maarten Goethals

De onderwijscommissie van het Vlaams Parlement keurde twee weken geleden het decreet betreffende de lerarenopleiding goed. Met het decreet wil Minister van Onderwijs en Vorming Frank Vandenbroucke de leraren van de toekomst vormen om, naar eigen zeggen, de kwaliteit van het Vlaamse onderwijs te kunnen blijven waarmaken. Hij voorziet hiervoor een budget van 15,3 miljoen.

Door de goedkeuring van het decreet blijven nog twee types over: de geïntegreerde en de specifieke lerarenopleiding. De driejarige geïntegreerde opleiding aan de hogeschool vormt kleuterleiders, onderwijzers en regenten. De specifieke lerarenopleiding is voor wie een diploma heeft en zich wil bewaken in het lesgeven in zijn specialiteit. Hoofdzakelijk gaat het hier over hogeschool- en universiteitsstudenten.

COACHEN

De hervormingen, die volgend academiejaar van kracht worden, betekenen een forse verzwaring van de academische lerarenopleiding (ALO) ten opzichte van het vroeger-

re aggregaat. De opleiding houdt 60 studiepunten in waarvan de helft het praktijkgedeelte bedraagt. Bedoeling is studenten beter voor te bereiden op hun taak. Uit verschillende evaluatierapporten bleek een betere voorbereiding noodzakelijk. Het opdoen van ervaring zal gebeuren in de vorm van een *preservice* of een *in-servicetraining*. Onder *preservice* verstaat men de klassieke stage, de leraren in een opleidingsbaan (LIO) volgen de *in-servicetraining*. Deze laatste draaien als bezoldigd personeelslid in een instelling of school mee.

Elke leraar in spe wordt bijgestaan door een mentor. Dit is een personeelslid van de school of de instelling waar de stagair of LIO stage loopt. De mentor wordt aangesteld om te ondersteunen en te coachen en daardoor wordt de stageschool medeverantwoordelijk voor het slagen van de studenten. Het voorziene budget voor het mentorschap is volgens velen ontoereikend en het aantal uren te beperkt om pedagogisch van nut te zijn. Wanneer de ervaringscomponent benadrukt wordt, is het nog maar de vraag of er überhaupt wel voldoende stageplaatsen beschikbaar zullen zijn.

POLITIEKE UITVINDING

Over het moment van toegang tot de lerarenstudie is onenigheid, althans in het kamp van de Vlaamse student. Het decreet stelt dat universiteitsstudenten slechts bij aan-

vang van hun masteropleiding de lerarenopleiding mogen volgen. Met andere woorden, zij moeten hun bachelordiploma op zak hebben. Dat betekent in de praktijk een jaar later dan in het vroegere systeem. Want tot nog toe kon de lerarenopleiding worden aangevat na de twee kandidatuursjaren, zodat de theorievakken en stages van de ALO over twee licentiejaren gespreid kon worden. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) is voor het nieuwe voorstel niet te vinden. Voor hen leidt dit tot onnodige studieduurverlenging. Het wordt ook moeilijker om de lerarenopleiding en de master tegelijk te beëindigen, zeker als de master maar één jaar duurt. VVS lanceerde daarom het idee de opleiding te mogen beginnen na het behalen van 120 studiepunten in de bacheloropleiding.

Om hun argumenten kracht bij te zetten wijst VVS op de inconsequenties in het decreet. Zo kunnen studenten die een cumula maken tussen hun derde bachelor en hun master, en dus technisch gezien nog bachelorstudenten zijn, wél aan de lerarenopleiding beginnen. Ook hebben professionele bachelorstudenten al toegang tot de specifieke lerarenopleiding vanaf 120 verworven studiepunten. Maar minister Vandenbroucke blijkt doof voor het tegenvoorstel. Bachelorstudenten mogen, volgens de minister, niet te zwaar belast worden en moeten eerst over voldoende inhoudelijke vakkennis beschikken. Decretaal is vastgelegd dat universiteitsstudenten maar les mogen geven na het behalen van hun mas-

tergraad, in tegenstelling tot professionele opleidingen die genoeg hebben aan een bachelordiploma. Het kabinet wijst er op dat voor richtingen met een tweejarige master een deel van het theoretische luik van de ALO in de masteropleiding is geïntegreerd, precies om de studieduur te beperken. VVS staat hier sceptisch tegenover en denkt dat die zet niet meer dan een strategisch-politieke uitvinding is om studieduurverlenging van bepaalde opleidingen aanvaardbaar te maken.

ASSOCIATIES

Vandenbroucke hamert, overigens in al zijn onderwijsplannen, op het belang van kwaliteit. Zo ook in dit decreet. De Vlaamse regering kan initiatieven nemen met betrekking tot de kwaliteitszorg van lerarenopleidingen. Momenteel zijn daarvan de consequenties nog niet duidelijk. Als deze er niet komen, vrezzen sommigen, zal kwaliteitszorg een lege doos blijven.

Wat ook kwaliteitsbevorderend moet werken is de opzet van expertisecentra en regionale platformen. De eerste zijn een samenwerking binnen een associatie tussen de universiteit en tenminste een hogeschool, regionale platformen verschillen daarin dat een universiteit met hogescholen van verschillende associaties een samenwerkingsverband kan oprichten. Beide hebben tot doel de expertise van verschillende lerarenopleidingen uit te wisselen en te ontwikkelen.

STUDENT TAAL- EN LETTERKUNDE WINT WELSPREKENDHEIDSTORNOOI

“De meeste complete kandidaat”

Afgelopen dinsdag vond het Interfacultair Welsprekendheidstornooi plaats voor de twintigste keer. Zes kandidaten namen het tegen elkaar op in een halfvolle Pieter De Someraula. Het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG), de organiserende kring, spreekt van een geslaagde editie. Al zijn daar kanttekeningen bij te plaatsen.

Maarten Goethals

Het tornooi bestond uit drie rondes. In de eerste ronde moesten de deelnemers een eigen, voorbereide tekst brengen, daarna volgde een kort improvisatiegedeelte en een gemeenschappelijke voorleesronde. In deze laatste ronde moest elke kandidaat op zijn

beurt een alinea uit een sprookje voorlezen, liefst met zoveel mogelijk variatie gebracht. Een vakjury, bestaande uit vier oud-winnaars en vier bekende Vlamingen, zou de prestaties beoordelen. Bekende Vlamingen van dienst waren de stand-up comedian Bert Kruismans, nieuwsanker Martine Tanghe, acteur Pol Goossens en journaliste Greet Op De Beeck.

De eerste ronde maakte al veel duidelijk. Gertjan Monteyne van Katechetika en Simon Horsten van Babylon zouden het tegen elkaar moeten opnemen. De andere kandidaten bleken weinig overtuigend en vertoonden weinig originaliteit of enthousiasme.

Gertjan leefde zich in in de figuur van koning Leopold III. In de tekst schetste hij een beeld van diverse moeilijkheden waar Leopold mee worstelde. Simon had het over de fictieve politieke partij NoBelg die net een grandioze federale verkiezingsoverwinning had geboekt. Bedoeling van de tekst was om vraagtekens te plaatsen bij het concept Belg. De voordrachten van de andere kandidaten bekoorden het publiek en de jury een pak minder. Zo was het onduidelijk wat Adri Leemput, van Merkator, met zijn 'Utopia, Geotopia' wou bereiken. De kandidate van Politika, Marieke Van Hyfte, vertelde een poëtisch meisjessprookje. Het opzet — de filosofische facetten van de zoektocht naar tijd — leek interessant. De uitvoering was echter slap, kinderachtig en voorspelbaar. VRG Leuven moest het stellen met Domien Decloedt, die wat in de micro brabbelde over een stinkende adem en een Antwerps meisje. Hij wist — voor eigen publiek — nooit echt te scoren. En dan was er nog Sofie Dassche, de kandidate van VRG Gent. Zij had het over de eigenschappen van een stem en over optimaal stemgebruik, maar volgde haar eigen raad niet op. Ze sprak de hele avond met een vreselijk stemgeluid, hakkelde boven-

dien, toonde een gebrek aan inleving en creativiteit. Naar het einde van de avond toe werd ze bijna uitgelachen door zowel publiek als jury. Sofie was de minste kandidaat van allen en dat zij een juriste in spe is, maakt dat allemaal des te schrijnender.

Simon Horsten haalde het uiteindelijk van zijn grootste concurrent Gertjan bij unaniem besluit van de jury. Martine Tanghe sprak in lovende termen over het resultaat van Simon. "Hij verzorgde zijn taal, was de meest complete kandidaat. Simon is veelzijdig en anders dan de rest, minder voorspelbaar. Geef hem om het even wat, hij zal het goed doen." Wat de winnaar er zelf van vond? "Het is nu bewezen dat ik wél spreek." Gertjan won alsnog de publieksprijs.

PUBLICITEIT

Inge Theunissen, de hoofdverantwoordelijke, sprak van een geslaagde editie. "We zijn tevreden met het eindresultaat." Toch is niet iedereen het daar mee eens. Een jurylid vroeg zich openlijk af of het element welsprekendheid nog van toepassing was. "Want," zo merkte hij op, "het is meer voordracht dan eigen mening geworden." Het concept van de laatste opdracht was alvast een mislukking. De geschreven tekst was, volgens sommige kandidaten, veel te lang, inhoudelijk een ramp en bovendien slecht geschreven. "Een schande!" lieten zowel toeschouwers als kandidaten zich ontvallen. Inge begrijpt de punten van kritiek. "Ikzelf heb de tekst niet gelezen. Volgend jaar moeten we daar meer aandacht aan schenken."

(foto's Kris Vanelderren)

Over de publiciteit rond het Welsprekendheidstornooi kunnen we tenslotte kort zijn: er werd immers geen promotie gemaakt. "Dat is de fout van de verantwoordelijke. Die had problemen met de drukker," verdedigt Theunissen zich. Op de vraag of reclame niet een aantal weken op voorhand moet aanvangen, antwoordt Inge dat VRG het tornooi wel had aangekondigd in de faculteiten van de deelnemende kringen.

DE TEKST VAN DE WINNAAR:

Nobelg

Het pleit is beslecht, de kaarten geschud. De uitslag is echt. En de uitslag is kut.

Het is juni 2007, en gisteren waren er federale verkiezingen in een federaal land. 'Federaal', dat betekent dat je wel mag lachen met de partijen uit andere landgedeeltes, maar dat je er niet op mag stemmen. De exitpolls die gisteren in de vooravond binnenliepen, wezen al op een tendens die niemand had kunnen bevroeden, maar pas nu de uiteindelijke uitslag bekend is, kan het volk de totale omvang van de ramp die ze zelf veroorzaakte aanschouwen. De opiniestukken in de nationale kranten zijn doordeesemd van ongelof — ze werden dan ook gisterennacht nog geschreven, in volle ontdekking van de hallucinante resultaten. De verzamelde wereldpers is verbijsterd en de landelijke politici weten niet meer van welk hout pijlen maken.

De cijfers spreken nochtans voor zich: achtennegentig procent van de bevolking heeft voor dezelfde partij gestemd. Stalinistische scores, hoewel gespeend van de onorthodoxe manier waarop Stalin ze verkreeg. *Chapeau*. Zelfs Cuba staat paf.

Slechts één plek bruist van energie, al is het ongelof hier misschien nog tastbaarder aanwezig dan waar ook elders: Café De Zoeten Inval, de uitvalsbasis van de nieuwste en meteen ook grootste partij aan het politieke firmament, Nobelg. Nobelg. Het was een ideeje, een woordspeling eigenlijk, een weddenschap die — op z'n zachtst gezegd — uiteindelijk een grotere inzet heeft gekregen dan de oorspronkelijke twee bakken Stella en een dozijn Westvleteren. Het was nochtans onschuldig begonnen: Joris Van Keveren, derde bachelorstudent Taal- en Letterkunde, had in De Zoeten Inval net iets te luidruchtig beweerd dat "verkozen raken als politicus maar een kwestie is van het gewoon goed te kunnen uitleggen. Meer niet." Enkele vrienden namen hem

op zijn woord en stelden voor dat hij zichzelf liet verkiezen bij de volgende gelegenheid, te weten: de komende federale verkiezingen. "Deal." Van Keveren was na de ontuchtering meteen in actie geschoten. Zich aansluiten bij een bestaande partij leek hem te *tricky*, hij wilde zijn ideologische maagdelijkheid niet op die manier weggeven. Hij besloot dan maar een eigen partij op te richten, eentje zonder programma maar wel met een uitgesproken dubbelzinnig uitgangspunt: het moest een ludieke partij zijn. Al gebruikte hij dat woord liever niet, het deed hem altijd denken aan rodeorijsende burgemeesters. Een ludieke partij, dus, die evenwel ook perfect serieus kon worden genomen, geheel afhankelijk van de ingesteldheid van de kiezer. Een naam had Joris snel gevonden: Nobelg, een halve diefstal van Louis Paul Boon, maar vooral de ideale verwoording van zijn uitgangspunt. Tjeven zagen er hun christelijke 'nobelheid' in, belgicisten waren natuurlijk prima bediend, vredesactivisten zagen de link met de Nobelprijs en zelfs separatisten kwamen uitstekend aan hun trekken: *no*-Belg. Bovendien was het woord bruikbaar in de drie landstalen, dus besliste Joris Van Keveren met de hulp van een aantal vrienden zowel boven als onder de taalgrens propaganda te maken. Al gauw vielen velen voor het vale, vuile voelen van Joris' verbale queeste temidden van de holle slogans en vreselijke oneliners met abominabele alliteraties die de overige partijen ontsierden. Hij trad op in culturele centra, gaf spitse brochures uit, maakte overal ter lande woordspelingen waar niemand aan kon weerstaan en werd van lieverlede zelfs opgevestigd door de nationale media. Kijk, Nobelg had dan misschien geen uitgelijnd programma, het kwam tenminste sympathiek over, zonder agressie maar toch gedurfd. En daarenboven: Van Keveren maakte er — in tegenstelling tot andere partijen — geen geheim van dat hij zonder inhoud naar de kiezer trok. Hij was wat zovele politici

claimden te zijn: een volksjongen.

En dat wierp zijn vruchten af. Zelden hebben camera's aan de kiesokjes zo veel vrolijke gezichten geregistreerd als gisteren. Zelfs mensen die normaliter evenveel te doen hebben met politiek als pakweg Herwig Van Hove met bescheidenheid, gingen bijna huppelend achter het gordijntje staan om zonder verpinken nummer negen aan te vinken, Nobelg.

Vandaag geven zelfs opkomende politici toe te zijn gewicht voor de onschuld van het woord, en zeggen op Nobelg te hebben gestemd in plaats van op zichzelf. "Wij hadden nooit gedacht dat iedereen op diezelfde manier zou redeneren."

Het land is een puinhoop. Niemand weet wat te doen. De uittrekkende premier zucht dat er nu normaal gezien een informateur moet worden aangesteld. Een collegaminister grinnikt dat een formateur misschien beter zou zijn: om alle stemcomputers te formatteren. Niemand lacht. De minister is het gewend.

Joris Van Keveren is onthutst om zijn enorme overwinning. Wanneer Café De Zoeten Inval eindelijk de deuren sluit, zet hij zich thuis in de zetel met een Westvleteren met gele kroonkurk in de hand. Westvleteren Abt twaalf, meer dan tien procent alcohol. Het beste bier ter wereld. Lekker. Hij drinkt met kleine slokjes. Een flesje. Twee. Drie. Neemt tussendoor enkele doosjes uit de medicijnkast. Het laatste wat hij zich afvraagt is of morgen de opluchting dan wel de ontzetting het grootst zal zijn bij de ontdekking dat Joris Van Keveren, de vermeende premier in spe, nooit meer wakker wordt.

Simon Horsten

KRINGLOOP (5): FARMACEUTICA'S BEURSAVOND

"Zeven pintjes!"

Om de twee weken loopt een *Vetomedewerker* de kringactiviteiten af. Deze keer snoven we de sfeer op in de Capsule, waar Farmaceutica een beursavond hield.

Nele Van Doninck

Buiten mocht het dan al miezeren, de luchtvochtigheidsgraad in de Capsule was minstens even hoog als erbuiten. Er overviel ons bij het binnenkomen meteen een gevoel van collectieve plakkerigheid. Het sardientjes-in-een-blik-gevoel zorgde ervoor dat we elk moment een visje verwachtten te zien voorbijzwemmen in deze tropische bokaal. Iemand verzuchtte dat het hopelijk zijn eigen zweet was dat hij van zijn voorhoofd veegde.

Het concept van een beursavond is eenvoudig: de drankjes die het meest gedronken worden, zijn het duurst. De vraag neemt immers toe waardoor er schaarste heerst op de markt, of zoiets. We proberen namelijk na de uren onze cursus economie zoveel mogelijk te negeren.

Bezoekers werden de hele avond op de hoogte gehouden

van de meest recente prijzen door middel van een grote projectie op de muur. De tappers hielden de *score* bij door het aantal consumpties in te geven in de computer, die berekende vervolgens de evoluties op de markt. Ongeveer om het kwartier werden de prijzen aangepast. En dat leidde af en toe tot hilarische toestanden. Terwijl wij stonden te twijfelen — goedkoop of lekker? — daalde de prijs van het bier plots fors tot 50 cent per glas. Onze beslissing was snel gemaakt, maar die van de rest van de Capsule blijkbaar ook. Plots vlogen de bestellingen het barpersoneel om de oren. Niet iedereen is even zeker van zijn stuk: "Drie pintjes (*een blik naar achter*), euh, zes pintjes (*nog een blik naar achter*), euh, zeven pintjes!"

SCHIMMEN

In zo'n fluctuerend systeem is het natuurlijk zaak om op het juiste moment te bestellen. Een meisje naast ons vroeg een cola, haalde haar portefeuille boven, checkte nog even het projectiescherm en besloot met een luide en gemeende "Oh Kak!" Ze maakte kennis met de gevaren van het speculeren op de markt: tussen het bestellen en betalen door bleek de cola ruim veertig cent opgeslagen.

Naarmate de avond vorderde werd meer en meer duidelijk welke *sujetten* verantwoordelijk waren voor de stijgende prijs van de alcoholische dranken. De prijsprojectie werd in het begin van de avond nog 'opgefleurd' door de typische "ik hou mijn hand voor de projector en laat een konijn op de muur verschijnen"-taferelen, maar later op de avond zagen we alleen nog schimmen van Duvelglazen en opgestoken middelvingers. Twee manspersonen slaagden er nog slechts in recht te blijven dankzij het fragiel evenwicht dat ze op elkaar leunend gevonden hadden. Meisjes die in hun weg stonden werden bruusk weggeduwd.

Voor veeldrinkers werkt zo'n beursavond natuurlijk in het nadeel: bij elk pintje dat je drinkt wordt het volgende duurder. Deze twee leken zich daar alvast weinig van aan te trekken.

Conclusie? Op de voorgenoemde nadelen na is deze beursavond een fijn concept. Of het ook echt een verschil maakt in consumptie is onwaarschijnlijk, maar het maakt het modale cafébezoek een stuk spannender. Wij slaagden er in ieder geval in om voor slechts twee euro twee pintjes en een limonade te drinken. Onze portefeuille dankt u.

(foto's Kris Vanelderden)

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (6): SAMENLEVING: FEITEN EN PROBLEMEN

"De samenleving heeft niets vriendelijks"

Aan onze conditie is duidelijk nog werk — de combinatie van de Ramberg, de Naamsestraat en een fiets is iets te veel van het goede. Gelukkig zijn er nog lichtpuntjes in de duisternis: uitbollen in de Parkstraat en de locatie auditorium Max Weber: gelijkvloers. En dat allemaal voor de feiten en problemen van onze samenleving. Toegegeven, zware kost op het eerste zicht, maar gelukkig betreft het geen ochtendles.

Eva Janssens

De aula is niet tot de nok gevuld, maar zit toch al aangenaam vol om 13u50. We nemen plaats — de voorste rijen zijn ondertussen al goed gevuld — en wachten vol spanning op de komst van professor Berghman. Accoursussen liggen opengeslagen op de juiste pagina, pennenzakken staan netjes klaar. We hebben duidelijk met 1ste bachelors te maken.

Iedereen kent het wel: iemand doet je aan iemand anders denken, maar je kan niet op de juiste naam komen. Na lang nadenken en de gekste mogelijkheden is er nog steeds geen eensgezindheid: langs de ene kant lijkt de stem van professor Berghman op die van Herman De Croo — een beetje althans. Langs de andere kant heeft hij wat weg van Sean Connery. Enkele studenten noemen hem zelfs *The Sean*. Een toch wel merkwaardige mix.

Berghman, rustig en statig in het midden van het gangpad, begint eraan op gezapig

tempo en zal het vandaag hebben over vluchtelingen en asielzoekers, of "de problematische groep". Net zoals zoveel professoren heeft ook Berghman van techniek geen kaas gegeten. De lichten gaan even aan en uit, maar de knop voor de overheadprojector wordt al bij al toch vrij snel gevonden. Na tien minuten onverstoord verder te gaan, denkt hij eraan om toch maar een slide op te leggen. Anders staat dat ding daar ook maar voor niks licht te geven natuurlijk. Gelukkig staan de slides in de cursus, want een tabel met lettergrootte 7 is niet handig, zelfs niet als die wordt geprojecteerd. Na even de helderheid te verlagen, te verhogen, en uit te zoomen kunnen we meelesen.

IJSBEER

Berghman vertelt verder over gastarbeiders en etnische groepen en legt uit dat etnische groepen niet samen hoeven te vallen met het "sociale construct" *ras*. Dan bespreekt hij — aan de hand van een zelfgeschreven slide die druk wordt overgepend — de drie gezichten van racisme: houding, gedrag en ideologie. Dat de houding van iemand een aanzet vormt tot gedrag wisten we wel al. Berghman houdt het echter graag boeiend en om het begrip "geneigdheid" te illustreren besluit hij plots te doen alsof hij een brave leerling uit de eerste rij gaat aanvallen. Even is iedereen terug bij de les want als je het rustige tempo en geijsbeer van Berghman gewoon bent, komt zoiets toch wel onverwacht. Een mens zou zich trouwens voor

minder willen verdedigen.

Rond 14u35 horen we nog slechts flarden van wat Berghman vertelt. Hij heeft het over een cognitieve, een evaluatieve en een gedragsintentionele component, maar onze aandacht is ondertussen ver te zoeken. Om eerlijk te zijn, na 15 minuten krijgen we het al beetje moeilijk. We zijn niet alleen. Op de achterste rij heeft een kerel zelfs niet de moeite genomen om zijn mp3-speler af te zetten. Ook enkele andere studenten uit de tweede helft van de aula diepen een iPod op uit hun rugzak en *Veto* en *De Standaard* worden her en der doorbladerd. Rond 14u40 vindt onze buurman het hoog tijd om ook *Sport/voetbalmagazine* boven te halen. De poster met Ruud van Nistelrooy wordt even bewonderd, wat ons doet vermoeden dat we misschien wel met een Realsupporter te maken hebben.

PUNKER

"Een seut!" roept Berghman plots door de aula. We worden hevig wakker geschud uit onze dagroom en vragen ons luidop af — er is al zoveel rumoer dat dit toch geen probleem vormt — wat er aan de hand is. Berghman, zeer bedreven in het negeren van dit geroezemoes, is de term "stereotiep" aan het verduidelijken. Andere stereotiepen die hij noemt zijn een *nerd*, een *punker* en een *Waal*. Hij definieert stereotiepen als termen waar we dikwijls een negatieve connotatie of vooroordeel aan toekennen. Etnocentrisme omschrijft hij vervolgens als een veralgeme-

ning van dat vooroordeel met stereotiepen. Geen stress, volgens ons staat alles in de cursus.

Om klokslag 15u is het pauze. Een kleine tien minuten later valt ons op dat er na de pauze zelfs nog meer studenten zitten dan ervoor. Opmerkelijk, maar misschien wel typisch voor 1ste bachelors. Na de pauze wordt er nog een slide besproken over het verschil tussen Vlamingen en Franstaligen met betrekking tot het Belgisch beleid inzake het toelaten van vreemdelingen. Hij heeft het verder over racisme als discriminatie en migranten die soms geneigd zijn "samen te clusteren", zoals in Brussel bijvoorbeeld. Daar bevindt zich rond het Zuidstation een Marokkaanse gemeenschap, en rond het Noordstation een Turkse. Hij geeft ons nog de raad "Jullie moeten goed beseffen dat de samenleving niets vriendelijks heeft!" en beëindigt de les. Een zonnige en aangename herfstdag, 18 graden en om 15u38 is de les gedaan. Hoezo, de maatschappij heeft niets vriendelijks?

Steekkaart

Prof: Jos Berghman
Wie: voornamelijk eerstejaarsstudenten Politieke en Sociale Wetenschappen en Communicatiewetenschappen
Waar: AP lokaal 00.15
Wanneer: woensdag van 14u tot 16u
Pauze: 15u tot 15u13

Amerikaanse verkiezingen: De naweeën

Opkomst van jongeren overweldigend

Nooit eerder trokken zoveel Amerikaanse jongeren naar de stembureaus als tijdens de laatste tussentijdse verkiezingen. Het aantal jongeren dat de weg vond naar het stemhokje steeg van 8 miljoen tot ruim 10 miljoen. Dat is niet enkel de verdienste van de partijen, maar evenzeer van een aantal niet-partijgebonden organisaties die de strijd aangingen met de desinteresse onder de jonge stemgerechtigden.

Tom Van Brussegem

Het stemgedrag van de Amerikaanse jongeren werd onder de loep genomen door *Young Voter Strategies*. Volgens deze organisatie steeg het aandeel van de jongeren in het totale aantal uitgebrachte stemmen met twee procent. Dit percentage oversteeg ruim de algehele stijging in opkomst. Het aantal jonge stemmers — jongeren van 18 tot 35 jaar oud — steeg van 8 miljoen in de presidentsverkiezingen van 2002 tot 10 miljoen deze tussentijdse verkiezingen.

5 MILJOEN

De precieze redenen van deze hoge opkomst liggen volgens waarnemers bij de hoge graad van competitiviteit en scherpe concurrentie tussen de kandidaten onderling. *Young Voter Strategies* wijst ook op de verhoogde inspanningen om jonge kiezers te registreren. Op die manier slaagde ze er naar eigen zeggen in verschillende districten in twee keer zoveel jongeren naar het stembureau te lokken dan tijdens voorgaande edities. Andere niet-partijpolitiek geïnspireerde comités smeten er maar liefst 5 miljoen dollar tegenaan om jongeren te mobiliseren.

YOUNG VOTER STRATEGIES

Deze organisatie ontstond in de schoot van de *George Washington Graduate School of Political Management* en is de grootste beweging die zich inzet om jongeren aan het stemmen te krijgen. In de Verenigde Staten bestaat er immers geen stemplicht en bovendien moet je je laten registreren alvorens je de mogelijkheid krijgt te stemmen. Die verplichte registratie is nog steeds een hoge drempel voor vele potentiële kiezers. *Young Voter Strategies* wil de drempel verlagen en werkt daarom samen met tal van andere organisaties. Een van haar partners registreerde meer dan 75.000 kiezers op 80 campussen verspreid over het hele land. *Women's Voices* deed op haar beurt beroep op sterren als Helen Hunt en Jennifer Aniston om meisjes te overhalen hun stemrecht te gebruiken. 33.000 bakvissen werden over de streep getrokken door een elektronische verjaardagskaart die ze op hun achttiende verjaardag in hun mailbox kregen.

"Hoe incompetent ook, beide partijen kunnen steeds op een vast electoraat rekenen"

Tom Van Brussegem

De tussentijdse verkiezingen mogen zowat twee weken achter de rug zijn, de draagwijdte van de machtswissel in het Amerikaanse Congres moet nog doordringen bij de modale Amerikanen. William W. Savage III is *Editor in chief* van *The Oklahoma Daily*, de studentenkrant van *The University of Oklahoma*. De hoofdredacteur volgde de voorbije maanden de tussentijdse verkiezingen op de voet. Savage gunt ons een blik op de Amerikaanse verkiezingsstrijd door de bril van een student.

Veto: Wat waren volgens jou de doorslaggevendste onderwerpen tijdens deze verkiezingen?

William W. Savage III: «De verkiezingsresultaten wijzen erop dat steeds minder mensen de retoriek van de Republikeinen — familiale waarden, vrijheid en anti-terrorisme — slikken. Een aantal gematigde christelijke groeperingen, die het leefmilieu en een degelijk buitenlandbeleid hoog in het vaandel dragen, haakten af. De stijgende nationale schuld ligt dan weer heel wat economische conservatievelingen zwaar op de maag. Wat de jongeren betreft, meen ik dat de legalisering van marihuana in enkele staten een rol heeft gespeeld in hun uiteindelijke stem.»

KOERSWIJZIGING

Veto: Denk je dat de machtswissel in het congres gevolgen zal hebben voor het buitenlandbeleid van de VS?

Savage: «De huidige internationale verdragen geven Bush weinig speelruimte. Een democratische meerderheid in het Congres zal niet echt een grote verandering teweegbrengen. Ik ben ervan overtuigd dat een radicale koerswijziging op internationaal gebied slechts een dagdroom is. In zijn laatste boek *State of Denial* analyseert Bob Woodward van *The Washington Post* het beleid van George W. Bush. Woodward komt tot de conclusie dat Bush' grootste tekortkomingen zich situeren op het niveau van buitenlandbeleid. Toen Bush het presidentsambt opnam, had hij niet het minste benul wat het beleid zou inhouden. Ik denk dat niemand me zal tegenspreken wanneer ik beweer dat Clinton daarover

evenmin een visie of plan had. Alleen was Clinton nu eenmaal minder gebeten om de Amerikaanse waarden en vrijheid over de hele wereld uit te dragen.»

STAMCELONDERZOEK

Veto: Hoe groot acht je de kans dat de volgende president van democratische signatuur is?

Savage: «Ik vermoed dat veel zal afhangen van wat er in de komende tijd in het Congres gaat gebeuren na de start in januari. Indien de Democraten de nadruk leggen op het milieu, nieuwe impulsen geven aan het stamcelonderzoek en het minimumloon omhoog krijgen, zitten ze zeker op het juiste spoor. Maar het statische karakter van een tweepartijstelsel verzekert beide partijen — hoe incompetent ook — een trouw electoraat. Clinton had zijn eerste overwinning vooral te danken aan zijn populariteit in de zuidelijke staten.»

«Hoe de democraten het nu gaan aanpakken is nog maar de vraag. Obama, een Afro-Amerikaanse senator uit Illinois, Biden en Dean moeten het vooral hebben van hun populariteit in de Noordelijke staten, wat hen strategisch gezien misschien niet de juiste democratische kandidaat maakt. De nominatie van een vrouw als Hillary Clinton zou dan weer een gewaagde zet zijn. Edwards — die ook in 2004 opkwam — komt opnieuw om de hoek kijken en zijn zuidelijk imago zou hem deze keer wel eens goed van pas kunnen komen. De Republikeinen kunnen natuurlijk nog steeds de gelederen sluiten en de presidentszetel van de Democraten afsnoepen. Dat zal zeker gebeuren als de Democraten er niet in slagen de beroering te temperen wanneer ze een zwarte of vrouw voor het presidentschap nomineren.»

Veto: Betekent deze Democratische overwinning het einde van het post-11 septembertijdperk?

Savage: «De aanslagen van 11 september hebben nog steeds invloed op het beleid, maar de retoriek "We zijn aangevallen door terroristen, dus trek onze autoriteit niet in vraag" is de laatste maanden zeker op de terugweg. In 2008, wanneer er opnieuw presidentsverkiezingen zijn, zal terrorisme geen *hot topic* meer zijn, tenzij er opnieuw een grote aanval op de VS plaatsvindt. Mocht dat gebeuren dan zullen beide partijen zonder twijfel opnieuw met deze retoriek op de proppen komen.»

Tiens, die situatie kennen ze in Wallonië ook!

Al moeten ze daar eens dringend op zoek naar een tweede partij!

Arne studeerde antropologie aan de K.U.Leuven, is al jaren *Veto*-medewerker en gebeten door de Afrikamicrobe. Elke twee weken stuurt hij een sfeerbeeld op en laat hij ons een stukje Afrika opsnuiven.

Duister water

Het regent en er lijkt geen einde aan te komen. Waar enkele weken geleden nog stof opwaaide uit lege steenbeddingen sleuren gezwollen rivieren nu takken, palmladeren en andere restanten van het noodweer met zich mee. Het korte regenseizoen bezorgt Tanzania een grondige face-lift.

Arne Saeys

Ook het dagelijkse leven ondervindt in mindere of meerdere mate veranderingen. Uit het niets duiken nu talloze parapluverkopers op straat op die hun waar voor de gelegenheid peperduur verkopen. De dure prijs geldt niet alleen voor

blanken maar ook voor de lokale bevolking. De mensen lachen ermee en lopen gewoon door de regen. Straks schijnt de tropenzone toch terug en zijn we op enkele minuten terug droog. Niettemin is het korte regenseizoen dit jaar uitzonderlijk hevig. In het hooggelegen Arusha valt de waterschade nog wel mee. Buiten enkele afgelaste openlucht-evenementen is de regen een zegen voor de tot nu toe steen en been klagende boeren.

KROKODIL

In de lager gelegen kustgebieden zijn de brokken groter. Op verschillende plaatsen is de weg naar Kenia en Mombasa onderbroken. Door het wegspoelen van de zanderige bodem zijn bij het grensplaatsje Lunga Lunga twee op elkaar volgende bruggen ingestort. Reizigers stappen hier uit de busjes en moeten hun koffers laten dragen door lokale mannen die met de bagage over de asfaltbrokken in de rivier huppen om de overkant te bereiken. Verder zuidwaarts langs de Tanzaniaanse kust bevinden zich de Amboni Caves, een enorm netwerk van grotten die miljoenen jaren geleden door de getijden van de Indische Oceaan uit de kalkstenen ondergrond gesneden werden. Bij het betreden van de grotten sta ik meteen tot mijn enkels in de modder. Aan de wand van de grot valt af te lezen dat het water hier recentelijk

metershoog moet hebben gestaan.

Naast het grottencomplex gonst een brede modderkleurige stroom. Een oude man roeit een massieve houten prauw op zijn eentje naar de kant. Hij zal mij naar de overkant brengen. Daar is immers een warmwaterbron te zien. Tijdens de overtocht vertelt hij over zijn leven. Ooit was hij een sportman. Hordeloper. Een goede zelfs. Hij liep zelfs wedstrijden in Australië. "De globalisering," mijmert hij. "De hele wereld lijkt nu op Londen. Iedereen komt overal. Vroeger waren grote ontdekkingsreizigers en avonturiers de enige blanken hier. Nu zit ik hier samen met een Belgische student in het midden van de Sigi-rivier. Maar het is goed om te zien hoe andere mensen leven." Hijzelf blijkt 6 vrouwen en 22 kinderen te hebben. "Ik ben geen moslim dus ik mag meer dan 4 vrouwen huwen," licht hij toe. Twee jaar geleden heeft hij in de rivier waarop we nu varen een krokodil gedood. Hij moest dit wel doen. Anders zouden misschien nog meer mensen hetzelfde lot als dat van zijn zoon ondergaan. Ze vonden zijn lichaam een paar meters van de plek waar we aanmeren. Met een ongemakkelijk gevoel stap ik uit het waggelende bootje. Ik bekijk de warmwaterbron met andere ogen. Water. Het heeft zijn duistere kanten. Zowel bron van leven als dood, maar niemand kan zonder.

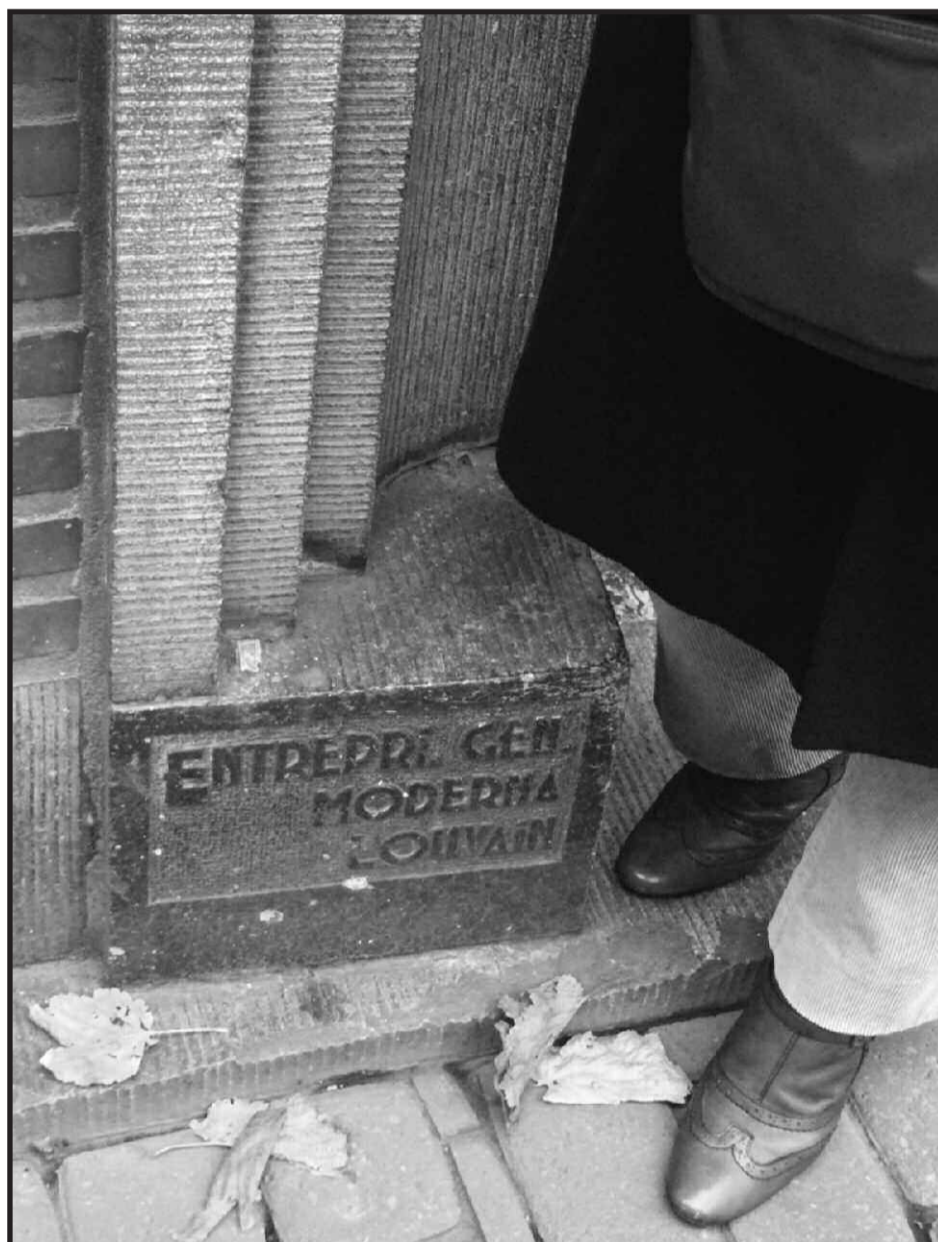
Met steun van de Vlaamse Gemeenschap. Informatie over *Extra Time* vind je op www.jint.be/extra/ExtraTime/index.htm

Il y avait un temps...

(foto's Jens Van de Maele)

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Universiteiten werken samen met Zuiden

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) heeft bekendgemaakt dat ze meer en intensiever zal gaan samenwerken met "zorgvuldig gekozen instellingen uit het Zuiden".

De VLIR krijgt jaarlijks 30 miljoen euro van het Ministerie voor Buitenlandse Zaken voor wetenschappelijke samenwerking met instellingen uit het Zuiden. Een derde van dat geld gaat naar de institutionele versterking van een beperkt maar zorgvuldig gekozen aantal universiteiten. "We werkten al samen met dertien instellingen in het kader van de Institutionele Universitaire Samenwerking (IUS), en nu breiden we uit tot negentien instellingen," aldus de VLIR. Zowel universiteiten als hogescholen werken mee aan dit programma.

Van vier nieuwe partnerinstellingen zijn

er momenteel delegaties aanwezig in Vlaanderen, universiteiten uit Guatemala, Ecuador, Kenia en Ethiopië.

Oud-rector UGent overleden

De rector die de UGent in acht jaar tijd terug op de rails zette, Leon De Meyer, overleed begin november op zevenenzeventigjarige leeftijd.

In 1985 zette De Meyer, een assyrioloog en spijkerschriftgeleerde, het spreekwoord 'als twee honden vechten om een been, loopt de derde er mee heen' glorieus in praktijk: hij werd tegen alle verwachtingen in en in plaats van de twee grootste kanshebbers verkozen tot Gentse rector.

Zijn huidige opvolger, rector Paul Van Cauwenbergh, lauwert De Meyer als "een groot voorbeeld". "Hij zag als eerste het be-

lang in van communicatie en public relations."

Maar ook financieel reanimeerde De Meyer de UGent, en hij slaagde er ook in de studentenaantallen opnieuw te doen stijgen. In 1992 werd Leon De Meyer benoemd tot baron.

Trein goedkoper voor studenten

Tenminste, het abonnement voor pendelstudenten. 'Boemerangkinderen' (kotstudenten die enkel tijdens het weekend naar huis gaan) zullen niet kunnen genieten van de korting.

Bruno Tuybens, staatssecretaris voor Overheidsbedrijven, kondigde aan dat vanaf februari 2007 zo'n studentenabonnement nog maar een vijfde van het basistarief zal kosten. De regering legt het verschil bij, ze heeft daarvoor 13,1 miljoen euro opzij gezet.

Tuybens kadert de prijsverlaging in het gratis (of toch goedkoper) maken van het onderwijs en hoopt dat zo meer jongeren kennis zullen maken met het openbaar vervoer.

Mn zkt. vr

Een deelnemer aan het welsprekendheidsturnooi van VRG werd op 14 november tijdens de pauze aangesproken door een hem vreemd meisje. Het meisje in kwestie werd door de organisatie echter weggejaagd alvorens ze nader kennis konden maken.

De deelnemer, die een betoog ten beste gaf als vertegenwoordiger van Mercator, roept het meisje of mensen die haar zouden kennen nu op om contact op te nemen met hem. Zijn e-mailadres is adri.leemput@student.kuleuven.be.

(sh)

Seniorennamiddag

Soms lijkt het erop dat de communicatie tussen Leuvense studenten en Leuvense senioren enkel en alleen bestaat uit klaagzangen inzake overlast. Toch zijn de senioren van vandaag al lang geen zeurende, kaartende bejaarden meer, en staan zij open om kennis te maken met de huidige generatie studenten. Wij nodigden vier gepensioneerden – met een gezegende leeftijd tussen de 75 en 85 jaar – uit voor een namiddagje Leuven op studentenmaat. Wat de senioren daaraan gehad hebben, lees je in hun verslag.

“Hier, neemt een Witteke, René”

De groep

Lucien Steeno (tweede van links op foto onderaan), 76 jaar, coördinator Open, Kristelijk, Respectvol en Actief Leuven-Centrum (OKRA L-C)

René Mees (tweede van rechts), 85 jaar, erevoorzitter Leuvense Seniorenraad en erevoorzitter OKRA L-C

Dolly Verscuren (midden), 81 jaar, gewezen ondervoorzitster en reisleidster OKRA L-C

Jerome Verhoelst (eerste van rechts), 75 jaar, voorzitter Leuvense Seniorenraad en gewezen voorzitter OKRA L-C

“Wegens asfaltering van de straten kunnen er geen kasseien meer gebruikt worden als wapen tegen de gendarmen te paard”

“We werden verwelkomd door een lief, jong meisje: werkelijk een stuk”

Verslag van Dolly & René

Aan vier leeftijdsgenoten senioren (een omschrijving om stiekem de werkelijke ouderdom te verzwijgen) werd de gelegenheid geboden om op 8 november eens uit te pluizen wat de studentengemeenschap van de huidige generatie in zijn vrije uurtjes kan doen om zich nuttig en plezierig bezig te houden. Onder ons drie heren en een ‘dame’, dat om politiek correct te zijn. Aangezien het vanzelfsprekend niet haalbaar is om op de enkele uren die ons gegund werden alle beschikbare mogelijkheden na te gaan, werd ons (de betrokken onderzoekers) een rondleiding voorgesteld naar en in een viertal haarden die in studentenbereik liggen als een ‘oase’ van rust en ontspanning in het harde studentenleven.

13U: STUDENTENRESTAURANT ALMA 2

Als aanloop begonnen wij, hoe kon het ook anders, met een bezoek (en vooral een etentje) in het studentenrestaurant Alma 2. Iedere gezonde student, dus ook zij die belast waren om ons veilig en gezond te gidsen, weet inderdaad bij ondervinding dat de liefde (en het goede humeur) langs de maag gaat. Een smaakvol, gedegusteerd ‘dinertje’ was dus van kapitaal belang voor een ‘gunstige beoordeling’ van al wat we in deze namiddag van deze memorabele dag nog moesten bezoeken. Bij onze aankomst werden we in de hal van het studentenrestaurant begroet als eregebruikers door Jef Van Eynde, de algemeen directeur van Alma. Met een stralend grote *smile* en met een ferme handdruk beloofde hij nog een bezoekje te komen brengen wanneer we gezeten en wel onze warme maaltijd aan het nemen waren. Zo waren we reeds in de aanloop naar dat eten in de ‘goede zin’ gebracht.

Eens gezeten, was het even wennen aan het geroezemoes van de degusterende studenten en het voortdurend geschuif van stoelen in een nokvolle zaal. Als doorwinterde senioren was dit euvel snel naar de vergetelheid verwezen. We legden ons oor te luisteren bij Kristof Huyghe van Alma. Hij wist ons iets te vertellen over de consumptiezaal en andere lokalen die ook kunnen afgehuurd en ter beschikking gesteld worden voor vruchtbare vergaderingen en optredens (met mogelijk burenpotest). Alsof we ook in de studentenwereld vertoefden, schoven we aan in de file van de gekozen menu-aanduiding (we konden kiezen uit een vijftal menu’s waaronder ook een vegetarische schotel). Ondanks de op dat ogenblik overweldigende meerderheid van aanschuivende studenten, verliep alles in een minimum van tijd zodat men zeker niet van honger sterven zou. Wat we te verorberen kregen was van goede kwaliteit en de studenten leven zeker en vast goed gezond. Waarom zou een student nog naar een duur restaurant uitzien, als hij bij prijs zijn gading kan bekomen in een keukenvrij geurend lokaal? Vooral de uitgebreide en gevarieerde keuze viel ons op. Aangezien het maximum aan beoordelingspunten geven zelden of niet wordt toegepast, kunnen we toch een 9,5 voorbehouden aan studentenrestaurant Alma 2. Om het ‘gesmaakte’ voldoende tijd te geven om zachtjes te verteren, gingen we te voet naar ons volgende doelwit: STUK.

14U15: KUNSTENCENTRUM STUK

Innerlijk gesterkt waren we er op gebrand om eens na te gaan of aan de student de mogelijkheid geboden wordt om zich op cultureel niveau blijvend verder te ontwikkelen. Een bezoekje aan de locatie met de alleszins hoopgevende naam *Kunstencentrum STUK* was dus vanzelfsprekend het aangewezen doelwit. De reuzenhoge aanduiding van het letterwoord STUK, schragend een dwarsliggende balk, gaven ons de zekerheid dat we aangekomen waren. We werden verwelkomd door een lief, jong meisje (werkelijk een stuk): Helke Smet. Waarschijnlijk was deze communicatieverantwoordelijke in de nabijheid van de stoere senioren even het noorden kwijt, waardoor ze ons de eerste gegevens op fluisterton bracht. Stilaan evenwel hervond ze haar normale stemvolume en begeleidde ze ons doorheen het zeven verdiepingen tellende gebouw. Gelukkig konden we mochten we gebruik maken van de lift die ons het gebruik van de trappen bespaarde voor onze krakende kniegewrichten. Tal van zalen en lokalen is het centrum rijk, dienstig voor toneel, dans, concerten, tentoonstellingen en cursussen, zodat elke student keuze genoeg heeft om zijn ‘vrije’ uurtjes leerrijk door te brengen. Zelfs om even te verpozen in de filmzaal, die omwille van zijn donkere, lederen wand- en plafondbedekking de naam van *kabardoeske* kreeg. Hier kan de student eventueel zijn stress, zijn moeheid en zelfs zijn L.D.V.D. (liefdesverdriet) wegwerken in een euforische droom van welbehagen, diep weggezonden in een brede, in rode kleur uitgedoste zetel.

Om het bezoek te beëindigen laafden wij onze dorst met een koffietje of een pintje in de cafétaria. Ze is gemakkelijk, zonder trappen, vanaf de straat te bereiken. Een aanrader voor de ‘oudere’ senioren. Wij waren waarlijk verbaasd over de door ons tot op heden onverwachte mogelijkheden die STUK te bieden heeft. Een klein minpuntje misschien: de meeste activiteiten vinden plaats tijdens de avonduren en dat is wel een hinderpaal voor senioren, die bij avond liefst de straat mijden. Toch moeten we daaraan toevoegen dat de aanwezigheid van studenten op straat min of meer het gevoel van veiligheid geeft. Wij noteren eenstemmig voor een pluscode van 9 op 10 voor STUK.

Seniorennamiddag

16U35: HUIS DER RECHTEN

Zo komen we stilaan aan het eindbezoek dat we zeker niet mogen missen en dat is het bezoek aan een fakbar, voor ons uitgekozen op de Tiensestraat en genaamd *Huis der Rechten*. We traden binnen in een halfdonker lokaal, bijna volledig ingenomen door studenten die luidruchtig de capriolen volgden van een voetbal bij een videospel op groot scherm. De rook was er om te snijden. We werden vriendelijk ontvangen door de uitbaters die ons spontaan een rijsttaartje met een koffie of drankje aanboden, terwijl we ons moeizaam aan de toeg konden neerzetten op een hoog stoeltje. De combinatie koffie en taart moet redelijk uitzonderlijk zijn in de fakbar. In de koffie moesten we roeren met een vork, omdat er geen lepels voorhanden waren.

Volgens de uitleg, ons verstrekt door de barman, is de fakbar een VZW uitgebaat enkel en alleen door vrijwilligers. Bij het zien van zoveel aanwezigen vragen wij ons toch af of er wel voldoende toiletten zijn voor de ontlasting van zoveel drankverbruik. Bij het buitengaan merkten we immers grote natte plekken op het wegdek en op de muur (allicht vandaar de aanklacht van de burens). Wij geven *Huis der Rechten* een 8,5.

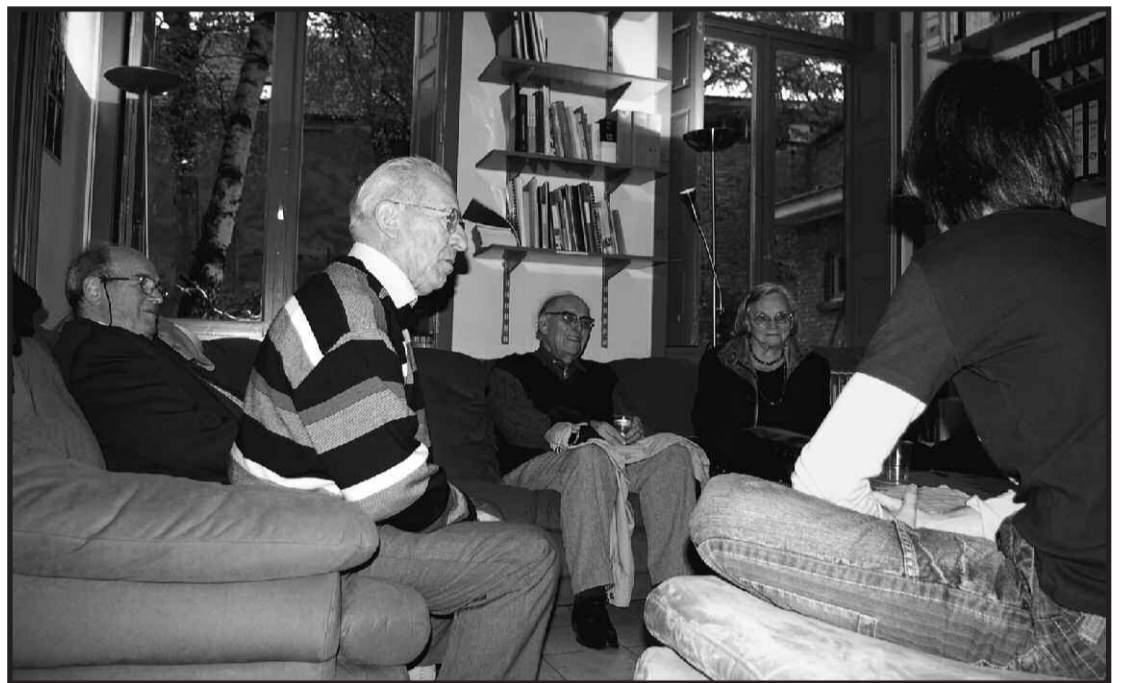
Nog een bedenking: gepensioneerd zijn is niet alleen 'koffie en taart'. Senioren zijn tegenwoordig heel actief in bewegingsverband: we nemen deel aan voordrachten, sportactiviteiten, uitstappen of reizen. Hetzelfde geldt voor studenten: de student van heden is niet meer te vergelijken met de student van vroeger, al was het maar omdat er nu wegens asfaltering van de straten geen kasseien meer gebruikt kunnen worden als wapen tegen de gendarmen te paard tijdens massale studentenmanifestaties.

Tot besluit: We kregen een verrijkend zicht op het studentenleven te Leuven, alsook op het vrijwilligerswerk tussen en na de cursussen. En speciaal: dank aan het vrijwilligersduo met fotograaf van *Veto* en de gidsen ter plaatse, die ons op deze zinvolle namiddag begeleid hebben.

15U45: 'S MEIERSSTRAAT 5

En nu op weg naar een volgende stop voor een kennismaking met twee organisaties die welbekend zijn bij de studenten. Via de Naamsestraat en het Hogeschoolplein kwamen we in de 's Meiersstraat, de bakermat voor de Leuvense Overkoepelende StudentenOrganisatie (LOKO) en *Veto*, gehuisvest in hetzelfde gebouw met elk een eigen werkruimte. Er wachtte ons op het gelijkvloers een vriendelijke ontvangst bij LOKO. Diep weggezonden in de ruime zetels met een vriendelijk aangeboden drankje werden we met vragen en antwoorden op de hoogte gebracht door vrijgestelde Patrick Van den Bosch. We kwamen meer te weten over de samenstelling, het doel en de werking van de organisatie. LOKO is voor de Leuvense studenten zoals de Leuvense Seniorenraad voor ons. Met een stevige handdruk en een vriendelijk dankwoord voor de vlotte ontvangst namen we afscheid en klommen we via de trap naar de eerste verdieping voor een bezoek aan het lokaal waar het bij iedere prof en student bekende studentenblad *Veto* wordt opgesteld en verspreid.

We maakten kennis met een ploeg vrijwilligers die praktisch al hun vrije uren belangeloos opofferen opdat hun blad wekelijks op tijd zou verschijnen. Bewonderenswaardig is het dat er met deze ploeg zoveel resultaat wordt bereikt. Deskundige uitleg over onder andere de inhoud en de layout kregen we van hoofdredacteur Simon Horsten, bijgestaan door redactiesecretaris Ilse De Witte. Het blad verdedigt de belangen van de studenten en schuwt de kritiek niet. Bovendien is er minstens een bladzijde voorzien voor ontspanning, een cultuurkalender, reportages en het menu van de Alma restaurants. Studenten die voor de studentenkrant geen interesse hebben, slaan de bal mis want hen ontgaat een groot deel informatie. 'Chapeau' voor de vrijwilligers van LOKO en *Veto*. Zij bekomen 9,9 op de waardeschaal.

“Wij vragen ons af of er in de fakbar wel voldoende toiletten zijn voor de ontlasting van zoveel drankverbruik”

“Gepensioneerd zijn is niet alleen koffie en taart”

Dat de ene oude mens de andere niet is, kan na deze namiddag met René, Jerome, Lucien en Dolly wel gezegd worden. Niet alle mensen van middelbare leeftijd vullen hun dagen met babysitten op de kleinkinderen, naar de markt gaan, burenb bezoeken, tv-kijken en taart eten.

We wisten op voorhand niet echt wat te verwachten van deze 'seniorennamiddag'. We vreesden zelfs dat we een groepje hulpbehoevende, bange senioren zouden moeten rondleiden door hun eigen stad. Toch bleek al van bij het begin dat deze senioren nog bij de pinken waren. Dat we ons onder een heel geïnteresseerd maar kritisch publiek bevonden mocht Helke Smet, die ons een rondleiding door STUK gaf, al snel aan de lijve ondervinden. Jerome onderwierp haar onmiddellijk aan een spervuur van vragen over de toe-

gankelijkheid voor gehandicapten in het gebouw. De boodschap "het is niet omdat we oud zijn dat we alles zomaar aannemen" werd ons gedurende de hele namiddag herhaaldelijk op het hart gedrukt. De senioren in kwestie zitten immers allemaal nog in een hele hoop verenigingen en clubs. Neen, we hadden niet met saaie, passieve mensen te maken.

STUK kreeg nog meer kritische vragen te slikken. "Is dit centrum wel bedoeld voor studenten?" Dat werd gepast weerlegd met een citaat uit de statuten van het kunstencentrum: "Wij zijn gericht op de Leuvense universitaire gemeenschap maar evenzeer op de inwoners van de stad Leuven en de provincie Vlaams-Brabant." Toch waren het vooral de daden en niet de woorden die bewezen dat er nog pit in deze vier senioren zat. Zo

kwam Jerome op de proppen met een volledig uitgewerkt voorstel over een cantus met de senioren, of zette Dolly heel vinnig de mannen op hun plaats wanneer zij haar wat plaagden. Dezelfde Dolly beweerde dat de Soetezaal van het STUK toch wel heel *unusual* was ingericht. Lucien repliceerde dan weer op onze vraag wat hij van wildplassers vond: "Als ge moet, dan moet ge".

De senioren waren verbaasd over zoveel vrijwilligerswerk, maar plaatsten telkens dezelfde kritische noot. "Gaat dat allemaal niet ten koste van de studies?" Een vraag die voor de goede orde telkenmale negatief werd beantwoord. Verder bespaarden ze ons ook de voor oudere mensen zo typische 'in onze tijd was het zus en zo en bovenal beter'-verhalen. Geen bekrompen of verzuurde individuen op deze seniorenuitstap.

Colofon

Robin Broos & Kristien Geurts

verslag:
René Mees & Dolly Verscuren

foto's:
Bram Vanoirbeek

LISA GERMANO PROMOOT ALBUM: IN THE MAYBE WORLD

“Schrappen en ontdekken wat er echt aan de hand is”

Kate Bush, Tori Amos, Björk, Ann Pierlé. Een eerste confrontatie met de muziek van Lisa Germano roept associaties met voorgenoemden bij ons op. Zelf beweert ze dat dromen en sprookjes sleutelwoorden zijn in het labrynt van haar songs. Ze moest onlangs een paar concerten afzeggen wegens ziekte, maar besloot de draad weer op te nemen in Leuven.

Robby Vangeel

Onbekend maakt onbemind? Dat gaat niet op voor deze dame, die ons van bij haar eerste noten wist te betoveren. Germano is niet meer piepjong, maar straalt des te meer authenticiteit uit. Op suggestie van enkele toeschouwers zette ze een nummer in, dat ze naar eigen zeggen al jaren niet meer had gespeeld. Halfweg moest ze stoppen en toegeven dat het te lang geleden was. Weinig professioneel, zullen sommigen zeggen. Ons leek het vooral sympathiek.

Veto: *Weinig mensen hebben — in België alvast — ooit gehoord van Lisa Germano.*

Lisa Germano: «Telkens wanneer ik een plaat uitbreng, gebeurt er wel wat. Dat is de samenvatting van mijn levensverhaal. Zo werd ik ziek aan het begin van deze tour. *Geek the Girl*, één van mijn vorige albums, werd enthousiast onthaald door de critici, maar de platenfirma had er geen goed oog in. Bijgevolg lag de cd pas in de winkels nadat de storm van recensies geluwd was. Het was allemaal voorbij vóór het goed en wel begonnen was. Hoewel het niet echt voorbij is: je kan die plaat nog altijd kopen, hoor.»

CUP OF TEA

«Veel van mijn teksten gaan over de strijd des levens: eenzaamheid, angst voor de dood, verslaving, zodat het niet echt ieders *cup of tea* is. Het selecte groepje dat mijn muziek op prijs weet te stellen, is op zoek naar 'iets anders' en lijkt zich

de muziek echt eigen te maken. Bij het schrijven vertrek ik vanuit mijn persoonlijke ervaring, maar ik probeer zoveel mogelijk weg te filteren wat té persoonlijk is. Niet alleen voor het publiek, maar ook voor mezelf.»

Veto: *Iets doet ons vermoeden dat u liedjes schrijft als een soort therapie.*

Germano: «Meestal probeer ik al schrijvend een moeilijke ervaring te verwerken. Ik heb iets met sprookjes, vooral met 'het grote boze monster dat je gaat vermoorden'. Ik laat duistere thema's meestal contrasteren met een vrolijk toentje in de

soort *pars pro toto* voor de consumptiemaatschappij: "ik heb té veel nodig, ik ben niet sterk". *Happiness*, een ander album, beschrijft allerlei situaties waarin je niét gelukkig bent. Bij het schrijven graaf ik vaak nogal diep, zozeer zelfs dat ik zelf niet precies weet wat ik schrijf, alsof het 'van elders' komt.»

Veto: *Kid Fear, een Leuvense singer-songwriter zegt: "Songs schrijven is als dromen."*

Germano: «Inderdaad. Of misschien eerder een soort van psychotherapie: proberen te begrijpen waarover je dromen juist gaan en waar ze vandaan komen. Dromen zijn zoals sprookjes, ze proberen je iets te vertellen in een gecodeerde boodschap. Het schrijven van liedjes komt dan ook vaak neer op schrappen en ontdekken wat er echt aan de hand is.»

KOFFIE OF WIJN?

Veto: *Verkiez je liedjes schrijven boven gesprekken met mensen?*

Germano: «Ik zou geen van beide willen missen. Het is hetzelfde als vragen: "Wil je het liefst 's ochtends koffie of 's avonds wijn?"»

Veto: *Je naam doet vermoeden dat je Italiaanse roots hebt.*

Germano: «Inderdaad. Mijn grootouders konden amper Engels waardoor we erg Italiaans zijn opgevoed: met veel passie en drama. Daarvan zit wel iets in mijn muziek. Ik probeer het drama er uit te gooien als het *bullshit* is, maar heel wat dingen in het leven zijn nu eenmaal dramatisch. Maar ik schrijf dus niét over mozzarella, hoewel ik daar waarschijnlijk meer mee zou verdienen (*schaterlacht*).»

«Ik krijg regelmatig brieven van mensen voor wie één van mijn liedjes hen 'gered' heeft in een bepaalde situatie. Vreemd, maar ook wel mooi. Tegelijk één van de voornaamste redenen waarom ik dit blijf doen, want ik verdien er vast en zeker geen geld mee. Ik heb in bands gezeten die er wél hun brood mee verdienden, dus dat wereldje ken ik. Ik zou alleen maar meer willen verdienen als ik daardoor meer mensen zou kunnen bereiken.»

(foto Dina Douglass)

melodie. (zingt een deuntje ter illustratie) Tekst en muziek zijn bij mij voortdurend in tegenspraak. De tekst op zich is ook vaak ietwat contradictorisch. *In the Maybe World* gaat over de dood, maar daardoor tegelijk ook over het leven." *Geek the Girl* ging oorspronkelijk over vrouwen, maar ik heb er opvallend veel respons op gekregen van homo's. *Lullaby for Liquid Pig* gaat dan weer over alcoholisme en verslavingen, als een

LENNY NAAKT IN DE VOLLE TENT

“Ben ik een macho?”

Leuvenaar Lennaert Maes is de frontman van Lenny en de Wespen. Hun eerste full cd, *Eet van mij*, stelden ze maart 2006 voor in een uitverkochte zaal en deze zomer speelden ze op Marktrock. Lenny weet het publiek ook solo te bekoren. Als *Lenny Naakt* won hij al verschillende cabaretprijzen. Woensdag speelt hij voor de vierde keer voor De Volle Tent.

Jozefien Van Beek

Veto: *Je begint een vaste waarde te worden bij De Volle Tent. Zal je optreden verschillen met dat van vorig jaar?*

Lennaert Maes: «Helemaal niet (*lacht*). Nee, dat is niet waar. Ik ben heel vereerd dat ik weer mag spelen. Vorig jaar speelde ik er voor de eerste keer solo. Mijn set duurde toen twintig minuten, nu 45 minuten. Omdat ik geprogrammeerd sta op een singer-songwriter vooravond ga ik vooral het muzikale aspect uitspelen en niet zozeer het cabaretseke. De twee muzikanten vóór mij (*Herman Acke* en *Philip Vermeire*, red.) zijn ook singer-songwriters.»

ZWOEGEN EN ZWETEN

Veto: *Op Eet van mij staat een nummer dat je samen met Rick de Leeuw hebt geschreven. Hoe is hij bij jullie terecht gekomen?*

Maes: «We hebben meegedaan aan de Nekka-wedstrijd. We hebben er drie prijzen gewonnen en één daarvan was *De Kleine Avonden*, een tournee langs culturele centra samen met andere nieuwe Nederlandstalige groepen. Daar was coaching aan verbonden omdat veel van die groepen — wij ook trouwens — weinig ervaring hadden met het in elkaar steken van een goede show. *De Kleine Avonden* spoort dus het latent aanwezige talent op en coacht het. Bram Vermeulen zat in de jury van de Nekka finale en is ons persoonlijk komen zeggen dat hij onze coach wou zijn. Hij is echter zeer onverwacht overleden en Rick de Leeuw heeft zijn job overgenomen. We hebben drie dagen gewerkt in zijn studio in Amsterdam. Bram lette vooral op de teksten. Ik ben heel blij dat ik hem heb mogen

kennen, want ik heb veel van hem geleerd. Rick keek echt naar de opbouw van de nummers. Dat was heel interessant. We hebben met hem twee nummers uitgewerkt en één daarvan, *Goed in niksken*, is op de cd beland. Het andere nummer zal waarschijnlijk op de volgende cd staan.»

Veto: *Jullie zijn bezig aan een nieuwe cd?*

Maes: «Langzaam maar zeker sprokkel ik nummers bij elkaar. Het ziet er goed uit. Ik heb nu acht nummers die ik er op wil

Lensen, zorgt ook wel eens voor de basismuziek, maar meestal doe ik dat zelf. Songschrijven is voor mij een eenzaam proces, maar ik houd ervan. Het creëren van een song is gewoon erg fijn. De bijdrage die de muzikanten achteraf leveren op die 'kale' songs is vaak erg verrijkend.»

KARAKTER

Veto: *We wilden je vragen naar je muzikale voorbeelden, maar toen lasen we dat je je eigen held bent.*

Maes: «Dat was een grap, maar de journalist heeft er niet "(lacht)" bijgezet (*lacht*). Ze vroeg met wie ik absoluut nog op het podium wou staan. Als ze me nu zouden vragen of ik eens met Bob Dylan een liedje wil brengen, ga ik dat niet weigeren. Bob Dylan is en blijft een heel groot voorbeeld. De manier waarop hij zijn stem zo vrij weet te gebruiken, vind ik prachtig. Hij toont aan dat het meer gaat om het karakter en om wat je te vertellen hebt dan om hoe mooi het allemaal klinkt.»

Veto: *In een recensie staat: "Het valt op hoe vaak Maes zich als een macho gedraagt in zijn teksten". Ben je in het echte leven ook een macho?*

Maes: «Ik weet het niet. (*denkt even na en vraagt het dan aan zijn vriendin*) Niet echt, zegt mijn vriendin. Soms wil ik wel het haantje de voorste zijn, een beetje cool doen, maar ik ben ook altijd een beetje onnozel. Hierin ben ik ook geïnspireerd door Bob Dylan. Zijn teksten zijn vaak heel cool en macho-achtig. Ik ben op zoek naar coole onliners en die zijn vaak wat macho. Op plaat komt het allemaal wat afstandelijker over. Een nummer als *Wat vrouwen willen* is eigenlijk bedoeld als een grap, maar je kan het opvatten als erg macho. Als we het live brengen, merk je dat het er compleet over is.»

(foto archief)

en verder een hele hoop die nog niet af zijn. We gaan pas opnemen in de herfst van volgend jaar, dus we hebben nog veel tijd om het allemaal op ons gemak uit te werken. Het is goed dat er niet te veel druk is.»

Veto: *Schrijf jij de nummers of gebeurt dat samen met de groep?*

Maes: «Meestal maak ik zelf de nummers. Als je met zes verschillende ego's in een band zit, heb je allemaal andere wensen en voorkeuren. De structuur in onze band is heel duidelijk. Ik ben de frontman, ik maak de basis van de nummers en de muzikanten zorgen mee voor de afwerking. Onze gitarist, Jan

Woensdag 22/11 treedt Lenny Naakt vanaf 18u op in het STUKcafé, Naamsestraat 96. Meer over De Volle Tent kan je vinden op www.cjp.be.

VAN TUPPERWARE OVER BEELDDE KUNST
NAAR POËZIE

“De wereld zit vol blabla”

Filmfirmament

Pan's Labyrinth

(El labirinto del Fauna)

Op het Internationaal Filmfestival van Toronto kreeg deze Spaanstalige film een staande ovatie. Het is een mix van elfen, fauns en fascistten. Maar wees gewaarschuwd. Hoewel dit één van de betere films van het jaar is, is hij zeker niet geschikt voor gevoelige kijkers.

Alexander Vrijhof

Het is 1944 en Franco heeft net de Spaanse burgeroorlog gewonnen. Een zwarte limousine rijdt door het woud. Op de achterzetel zit de twaalfjarige Ofelia met haar zwangere moeder. Ze zijn op weg naar een afgelegen gebied in Noord-Spanje, waar stiefvader Kapitein Vidal guerrilla's op hardhandige wijze aan het bestrijden is. Vidal is echter alleen geïnteresseerd in zijn toekomstige zoon en in het uitmoorden van z'n tegenstanders. Ofelia zoekt haar toevlucht in de wereld van de verbeelding.

Wie teleurgesteld was in Terry Gilliam's *The Brothers Grimm* zal alvast zijn hart kunnen ophalen aan *Pan's Labyrinth*. Deze film is echter veel meer dan een eenvoudig sprookje. De regisseur vermengt de gruwelijkheden van Franco's repressie met het verhaal van een lang verloren prinses uit de onderwereld. Het is een oorlogsfilm, ééntje met een politieke boodschap, maar tegelijkertijd ook een soort sprookje. Het is een grimmig fabeltje, maar vooral een verhaal over een duistere werkelijkheid. Fascisten en fabeltjes mengen is ambitieus, maar het is de Mexicaanse regisseur Guillermo del Toro (*El Espinazo del Diablo*) zeker gelukt. Dit is zeker geen Hollywoodfilm, maar hij werd wel gemaakt met een schijnbaar Hollywoodiaans budget.

GUERRILLA'S

Toen sprookjes voor het eerst werden geschreven, waren deze niet bedoeld voor kinderen, maar voor het ganse gezin. Het is dan ook in deze traditie dat del Toro zijn sprookje heeft gemaakt. De lagen van symboliek zijn niet overdreven en lijken nooit geforceerd. Daarom is het niet vreemd te zeggen dat dit ongetwijfeld de mooiste film van het jaar is. Cinematografisch is het verbluffend. Al in de eerste minuten van de film, wanneer Ofelia eventjes uit de auto stapt, wordt je in de beelden van de wereld van *Pan's Labyrinth* ingezogen. Er wordt zeer goed geacteerd, met name door Ivana Baquero in de rol van Ofelia. Zij acteert alsof ze al 50 jaar voor de camera staat.

Del Toro had echter enkele elementen wat meer kunnen uitwerken om sommige personages complexer te maken. Zo is Kapitein Vidal een te eindimensionaal personage. Dit is trouwens niet de schuld van Sergio López die een goede vertolking geeft, maar nu is hij meer monster dan mens. Of misschien was dat juist de bedoeling? Ook de verhaallijn met de guerrilla's had meer uitgediept mogen worden.

Elk sprookje heeft een moraal, zo ook deze. Maar wat op het eerste gezicht ondubbelzinnig lijkt, is dat niet. Dit is geen kinderverhaaltje, maar een sprookje voor volwassenen. Soms hebben volwassenen een sprookje nodig, om hen te waarschuwen voor de gevaren waar ze bang voor zouden moeten zijn.

Steekkaart

Regie: Guillermo del Toro
Cast: Ariadna Gil, Sergio López, Ivana Baquero
Duur: 112 min.
Release: 22/11/06
Kort: Het sprookje wordt volwassen.

studio
L E U V E N

Bob Daenen was 38 jaar werkzaam bij Tupperware, waarvan verschillende jaren als vice-president Productontwikkeling en Innovatie. Daarnaast ontplooidde hij zich als beeldend kunstenaar, fotograaf en dichter. Na vierendertig jaar exposeert Daenen opnieuw eigen werk in zijn geboortestad.

Robin Broos

In 2003 werd Bob Daenen nog door *Design Vlaanderen* gelauwerd met de Henry van de Velde Prijs voor zijn ganse loopbaan. Iedereen kent wel ontwerpen van de man. De doorzichtige Corn Flakes- of suikeropbergdozen met donkerrode deksels of de veelkleurige fruitsapkannen zijn van zijn hand. Naast zijn professionele activiteiten heeft Daenen zich altijd bezig gehouden met een diverse waaier kunstvormen. Momenteel kan je in de Leuvense bibliotheek Tweebronnen naar recent werk gaan kijken rond het thema 'banaliteit'. De werken spelen zich af tegen de achtergrond van de Provence.

Tussen de tentoongestelde werken hangen teksten. In één daarvan schrijft Daenen: "Perceptie is realiteit." Volgens de

kunstenaar wordt onze perceptie telkenmale gemanipuleerd, alsof een realiteit wordt voorgesteld. "Je ziet dat in zogeheten *reality soaps* waar koppeltjes ware menselijke tragedies doorstaan. Die programma's zijn onzin. Ik ben een progressieve mens, maar ik vind dat hier het respect voor het waardevolle wordt uitgebuit. De jonge generaties lopen hierdoor het gevaar geen onderscheid met de werkelijkheid meer te zien." Het voorbeeld van vermageringsdrang bij jonge vrouwen drukt dit beter uit. "Paris Hilton is een domme geit, maar aan de anorexia-gevallen is te zien dat dergelijke schoonheidsidealen wel als norm worden beschouwd."

In hetzelfde gedicht over perceptie klaagt Daenen ook handige verkopers aan. "Marketeers creëren een imago dat ze willen verkopen. Ik heb dat bij Tupperware nooit willen doen, maar ik heb moeten vechten. Ik wilde enkele goede zaken maken, die naar de essentie gaan." De man heeft schrik voor andere commerciële plannen. "Neem nu een merk als Mercedes, dat wordt gepromoot als symbool van je slagen in het leven. Iedereen gelooft dat. We moeten ons ervoor behoeden dat de jonge generaties het verschil niet meer zien. We moeten hen dit

aanleren. Wat interesseert de jongeren de slag van Waterloo nu, wanneer ze niet eens weten wat echte schoonheid is? De wereld zit zo al vol genoeg met blabla."

"Schoonheid zit verborgen in het banale," zegt Daenen. In zijn werk, vooral in het fotografische luik, komt dat sterk tot uiting. De kunstenaar neemt ware Ikea-postkaartfoto's van onderwerpen die de postkaart nooit zullen halen. Zijn detailfoto's van bijvoorbeeld pittoreske Provençaalse huisjes tonen vaak de weinig uitgesproken, gewone kant van het leven. De banaliteit toont net de mooie kant van het alledaagse. "Het zou te goedkoop zijn om echte postkaartfoto's te gaan maken," vindt de kunstenaar. Die banaliteit gaat evenzeer op voor Daenens niet gepresenteerde werk voor Tupperware. Het design van zijn opbergdozen gaat aan onze gedachten voorbij, omdat het nut van het object zo alledaags is. Of het dan om perceptie of realiteit gaat, laten we buiten beschouwing. Deze tentoonstelling laat je alvast even stilstaan bij de 'dingen des levens'.

Het werk van Bob Daenenis nog tot 16/12 te bezichtigen in Bibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49. Meer info www.leuven.be/museumsite

BOOMPJE (8): PROFESSOR FRANK VERBRUGGEN

De glimworm

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Frank Verbruggen van het Instituut voor Strafrecht.

Donald Murre

Frank Verbruggen: «Het valt mij op dat de boeken waar ik het meest van houd ook fascinerende titels hebben zoals 'Het beste wat een croissant kan overkomen'. Ook wat ik nu aan het lezen ben: 'De ondragelijke lichtheid van het bestaan', of 'The Hitch-Hiker's Guide to the Galaxy'. Daarom is het frappant dat ik uiteindelijk gekozen heb voor een boek met de eenvoudige titel: "Churchill". Ik koos de biografie geschreven door de twee jaar geleden overleden Roy Jenkins. Deze historicus zat in een aantal Britse regeringen maar staat bij ons vooral bekend als de gewezen voorzitter van de Europese Commissie.»

«Ik hou wel van biografieën en ik had ergens gelezen dat dit de allerbeste Churchill-biografie was. En dat klopt. Een goede biografie is geen boek over een stoffig verleden, maar is kritisch en biedt de kans om er actuele gebeurtenissen aan te spiegelen. Wat Churchill schreef over Mesopotamië, kan Blair aan het denken zetten over Irak. Als Engels werk staat het boek vol prachtige oneliners, onderstatements en ironische passages: niet alleen van Churchill, maar ook van tijdgenoten en niet het minst van Jenkins zelf. In een beschrijving als *He did not dance, and he was bad at routine dinner-party*

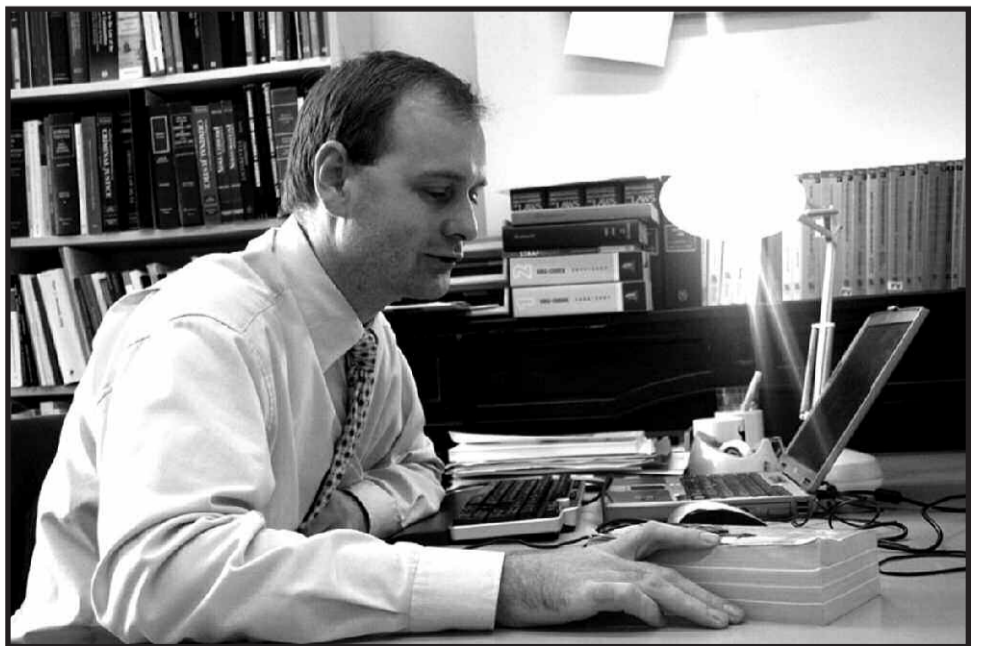
conversation. Unless his female neighbours could inspire him to talk, preferably about himself, although with the future of the world as the next best thing, he mostly ignored them, herken je zo een aantal profen van deze faculteit.»

BEGRAFENISONDERNEMER

«Het boek beslaat heel zijn leven en focust dus niet enkel op de oorlogsjaren. Je leest hoe Churchill van jongs af aan het gevoel had dat hij bestemd was voor grootsheid — "wij zijn allemaal wormen, maar ik geloof dat ik een glimworm ben". De biograaf schetst echter ook pijnlijk scherp hoe de oude, uitgeputte Churchill zich tegen beter weten in aan zijn ambt vastklampte. Het uiteindelijke portret is geen witte ridder, maar een talentrijke mens met vele gebreken, met goede en slechte jaren. Zo blijkt duidelijk dat Churchill zijn hoogtepunt kende in 1940. Daarna groeide zijn prestige wel, maar

zijn echte impact brokkelde stelselmatig af. Hij hechtte bijvoorbeeld overdreven belang aan de persoonlijke contacten op topontmoetingen met Stalin en Roosevelt. Hij moest geleidelijk aanvaarden dat die twee hem steeds minder als volwaardige derde beschouwden. In zekere zin was Churchill ook een begrafenisondernemer van het *Empire*, terwijl hij één van de laatste Britse staatslieden was die nog echt in dat *Empire* geloofde. Jenkins begon dit boek om aan te tonen dat anderen ten onrechte totaal overschaduwd werden door Churchill, die het geluk had de juiste man op de juiste plaats en tijd te zijn. Maar op het einde bekend Jenkins toch dat hij de grootste mens was die ooit 10 Downing Street bewoonde. Het is bijna zonde dit boek in het Nederlands te lezen, omdat het in zo'n mooi Engels geschreven is. Een prachtige biografie en een echte aanrader.»

Churchill, *Roy Jenkins*, uitgeverij Farrar Straus Giroux, New York

(foto Kris Vanelderden)

Kort Cultuur

Studenten maken online fuifkalender

Een groepje studenten van de KHLeuven departement Rega hebben NachtLeuven opgericht. Dit is een website specifiek gericht op evenementen in en rondom Leuven centrum. Verenigingen kunnen er gratis evenementen op toevoegen. Bezoekers kunnen er makkelijk de mogelijke concerten, fuiven maar ook cantussen van de avond en komende weken terugvinden. De site werd oorspronkelijk gemaakt als schoolproject, maar draait nu onder de vereniging Evalve die de studenten hebben opgericht.

De website is momenteel nog een bèta-versie, maar werkt reeds even goed als gelijkaardige websites. Later komen er nog verschillende extra's bij die NachtLeuven definitief zal onderscheiden van andere partykalenders. Steven Jeuris beklemtoont dat het toevoegen van activiteiten gratis blijft. "De extra snufjes die we de komende maanden gaan toevoegen, zullen op termijn eventueel betalend worden, maar de essentie blijft het verlenen van een gratis dienst." Meer info www.nachtleuven.be

Try-out DAAN

Na andere studentensteden als Brussel, Luik en Gent, strijkt de Campustour dinsdag neer in Leuven. In Alma 2 zullen Pornorama en Trish Van Eynde optreden, maar vooral de programmatie van Daan Stuyven is opvallend. Op Daan's officiële website is geen spoor te vinden van het optreden tijdens de Campustour, en dat heeft een reden. Daan zal in Alma2 immers een try-out voor zijn komende concerten in Tongeren, Leffinge en de AB houden. Meer info www.vwcampustour.be

Straftijd met Lieve Blancquaert

In de Leuvense Hulpgevangenis portretteerde Lieve Blancquaert gevangenen met hun familie en het personeel. Haar foto's en de gesprekken die ze er met de mensen voerde, staan gebundeld in het boek *Straftijd*. Zo laat de fotografe ons kennismaken met alle facetten van het gevangenisleven, maar kijken ook in de gevoelswereld van de gevangenen, hun familie en hun bewakers. Nog tot 1 december zijn de foto's gratis te bewonderen in de Hulpgevangenis, Maria Theresiastraat 74.

Meer info www.vormingplus.be/oostbrabant

Stadsklassen in Leuven

Er liepen vorige week opvallend veel kinderen in de stad. Vroeger gingen we op bos-, ski- en zeeklassen, vanaf nu kan men in Leuven ook op stadsklassen. De eerste klassen maakten vorige week kennis met deze nieuwe erfgoedtwoedaagse. Tijdens het verblijf leren de kinderen uit de derde graad van de lagere school over de vrijetijdsbestedingen in de middeleeuwen door middel van workshops en een heus middeleeuws banket. Als dit proefproject positief geëvalueerd wordt, zal het de komende jaren navolging krijgen.

Smakelijke week I

Naar aanleiding van de *Week van de Smaak* organiseert het Centrum Agrarische Geschiedenis de tentoonstelling *Soepjes & Sapjes: Groenten om te drinken*. Jarenlang rolden de conserven 'soupe verte' en 'crème d'asperges' van de band bij Marie-Thomas in Leuven. Naast de tentoonstelling kan de bezoeker kiezen voor de populairste soep van het land of in de huid van Marie Thomas kruipen. *Soepjes & Sapjes* loopt van 13 november tot 22 december in de pandgangen van het KADOC.

Meer info www.cagnet.be

Smakelijke week II

Ook Bibliotheek Tweebronnen is in de ban van de smaak. Van 17 tot 22 december kan je in de leeszaal van het stadsarchief oude menukaarten bewonderen. Op deze manier krijgt de bezoeker een overzicht op het feestelijke eten en drinken in Leuven tussen 1850 en 1950. Zo waren er geen spaghettiavonden, maar at men kalfskop in schildpadsaus. De trap tussen het stadsarchief en de bibliotheek biedt een blik op wat Ernest Claes te vertellen had over het culinaire erfgoed in de stad. Dinsdagavond is er eveneens een lezing door Kamiel Vanhole over wat Stijn Streuvels schreef over eten en drinken.

Meer info www.leuven.be/archief

(rb)

In de top vijf 'ergernissen in de moderne maatschappij' heeft reclame een vast plaatsje veroverd. Met dit in het achterhoofd zal het oorspronkelijke idee van Boursicot om een nacht lang commercials af te spelen op heel wat verbazing onthaald zijn. Welke mafkees wil zich immers zes uur lang tegen betaling laten onderdompelen in een vat gelegaliseerde brainwashing?

Wouter De Coster

Afgaande op het toegestroomde publiek in *Het Depot* lopen er heel wat halfgaren van dit kaliber rond. Een *seriously easy going party* werd op voorhand beloofd. Deelnemers kregen de raad om grenzen te verleggen op deze — volgens de site — knotsgekke nacht.

De kijker zou een hallucinant spektakel tegemoet gaan dat iedereen minstens één keer moest meemaken.

De nacht, die begon om 20 uur en zou duren tot half drie, startte met muziekclips. Via een bijna naadloze overgang kregen de aanwezigen een groep percussionisten voor de neus, die zich op een paar tonnen uitleefden. Nu kon het feest echt beginnen, maar dat deed het echter niet. Een ietwat achterlijk computerspel — raap drie flessen op en breng ze naar een huisje — moest gespeeld worden. De prijzen gingen van dvd-boxen tot cd's.

Wanneer je een reclamefilmpje goed vond, was het de bedoeling dat te be-

klemtonen door lawaai te maken met behulp van accessoires zoals ratels, fluitjes en toeters. Ondanks het aanwezige scepticisme (wie toert er nu in godsnaam bij een goede reclame), bleek het concept aanvankelijk te werken.

Tegen de gewoonte in wachtten de kijkers niet tot de reclame om sanitaire bezoeken te plegen, maar ging het publiek pas na de reclame op zoek naar het toilet of drankjes. De blijdschap was enorm toen sponsor *Malibu* massaal drank begon uit te delen.

Toen het tweede blok was afgelopen en een nieuwe dag tegelijkertijd was aangebroken, taande het enthousiasme van de aanwezigen ietwat. De organisatie zag het gevaar tijdig in en kwam met het volgende idee op de proppen. Deze keer mochten enkel kandidates zonder bh deelnemen

podium van broek te wisselen met een kameraad. Daarnaast gaf de organisatie het publiek opgeblazen plasticen, oranje plasticen knuppels. Verbazingwekkend hoe weinig mensen het konden laten daarvoor te klappen. Plotseling verschenen de percussionisten weer om het publiek een deuntje aan te leren. Vreemd genoeg temperde de behoefte om met de plasticen prullaria aan de slag te gaan. Maar snel weer een nieuwe blok reclame dan.

Toen ook dit blok de revue gepasseerd was bleek de zaal haast leeggelopen. Het geluid van ratels en toeters was uitgestorven. Ze hadden plaats gemaakt voor een sporadische lach, een onderdrukte boe en een in de kiem gesmoorde snurk.

Het vierde blok reclame was veruit het zwakste en dat op het onzedelijke tijdstip — tussen 1 uur en half 3. De zetels waren

(foto Yasmin Broos)

aan het computerspel.

Ook de vrouwelijke deelnemers kregen waar voor hun geld, toen 'stoere, sterke' mannen gevraagd werden om op het

zacht. Het was warm en laat. Strompelend begaf het laatste publiek zich naar de uitgang. Het was voorbij.

EEN NIEUWE CLUB: DER MACHINE

Voorliefde voor Duitse electro

Waar de vroegere *Plugged In* geen succes kende, willen de eigenaars van de herdoopte club *Der Machine* wel slagen: een duidelijke doelgroep en bruisende feestjes zouden het succes moeten garanderen.

Kristien Geurts & Edith Van Lishout

Arne Pierloz, Robin Meenen en Jurgen de Berg vormen samen het brein achter *Der Machine*, de eerste club op Leuven's grondgebied. Ze zijn niet aan hun proefstuk toe wat muzikale evenementen betreft.

Jurgen de Berg: «Ik ben al tien jaar bezig met het organiseren van fuiven en heb zelf ook gedraaid in onder andere de Rumba en de Silo. Vroeger werkte ik nog voor Scorpio: de Leuvense studentenradio. Wij vormen nu samen de bvba Bumshack en onze gemeenschappelijke deler is elektronische muziek. Of je dat nu snel of traag pitch en of het nu gaat om hiphop of drum 'n bass, techno of elektro, het is allemaal wel ongeveer hetzelfde qua beat.»

Veto: *De inrichting is hier nog vrij eenvoudig. Zijn jullie van plan er nog een eigen toets aan te geven?*

Arne Pierloz: «Het is sowieso de bedoeling om de inrichting minimaal te houden. Voorlopig hebben we nog helemaal niets van onszelf toegevoegd, iets wat we uitein-

delijk wel willen doen. We hebben wel onmiddellijk de draak, zebra, Big Ben en Eiffeltoren verwijderd die hier op de muren stonden geschilderd. Die schilderingen waren echt lelijk en vonden we zelf te veel kitsch.»

COOLHEIDSNIVEAU

Veto: *Op welke manier willen jullie vernieuwing brengen?*

Jurgen: «Samen met Robin en Arne heb ik altijd 'Silenced@Silo' georganiseerd. Dat was een groot succes, maar het project kon niet meer groeien. Zo konden we nooit een speciale dj uit het buitenland vragen, omdat de huurprijs van de Silo op zich al erg hoog lag. Wij proberen hier dan iets minder dure dj's te vragen die ook goed zijn, waardoor we nog een redelijke inkomprprijs kunnen vragen.»

Veto: *Hebben jullie het gevoel dat het publiek in Leuven op een club als *Der Machine* zit te wachten?*

Jurgen: «Doordat we al zolang met fuiven en artiesten bezig zijn, voelden we inderdaad dat Leuven nood had aan iets dergelijks. In Brussel, Antwerpen en Gent heb je alternatieven genoeg. In Leuven tot nu nog niet.»

Arne: «Er zijn enorm veel mensen die op *Der Machine* zaten te wachten: zij die uit-

gaan voor de muziek en niet alleen voor de grote namen. Veel mensen willen een plaats waarvan ze sowieso weten dat er deftige muziek gedraaid zal worden en geen commerciële shit.»

Veto: *Hoe gaan jullie inspelen op de wensen van een divers publiek zoals het Leuvense?*

Jurgen: «Wij proberen in onze programmatie niet te veel de commerciële toer op te gaan. Op donderdag doen we wel iets meer toegevingen om een groot studentenpubliek te pleziëren. We proberen gewoon een vrij brede doelgroep aan te spreken. Een gevarieerder fuifpubliek komt de sfeer ten goede. Niet alles hoeft *minimal* te zijn. We willen mensen absoluut niet in een richting duwen. Dat gebeurt al genoeg door de grote platenbazen, die maar een heel klein deel van het aanbod laten zien en dat is echt jammer.»

Veto: *Om meteen een misverstand uit te klaren: het is *Der Machine* en niet *The Machine*. Waarom in het Duits?*

Arne: «Dat is om een onderscheid te maken in een bepaald 'coolheidsniveau' (*lacht*). Mensen die weten hoe het zit, kennen de echte naam en onderscheiden zich van de rest.»

Jurgen: «En we hebben ook wel een voorliefde voor Duitse electro.»

Meer info over het programma kan je vinden op www.dermachine.be.

KULEUGEN

Maandag 20 november 2006 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 8 — www.kuleugen.be

Zolang de leeuw kan klauwen!

Toen wij, de Nationaal-Socialistische Vrienden, ons het artikel over Ernest Claes uit de vorige Humo lieten voorlezen (zelf raken wij dat extreem-linkse blad uiteraard nooit aan), trof het ons dat de 'Zwarte Witte', zoals Claes in onze kringen gemeenzaam wordt genoemd, jarenlang zijn oprechte overtuigingen heeft moeten verloochenen. Dit betreuren wij zeer zeker, al begrijpen we waar die volksverloochenende beslissing vandaan kwam: in het stalinistische Vlaanderen is er immers geen plaats voor de mening van de meerderheid – onder het mom van 'politieke correctheid' wordt elke Vlaams-nationalistische gedachte onderdrukt door zogenaamd 'democratische' instellingen en door de overheid gehersenspoelde 'massa' media, die in werkelijkheid slechts een kleine maar machtige elite vertegenwoordigen.

Toch breidt onze beweging alsmat uit: deze week, bijvoorbeeld, verwelkomde NSV-Leuven met blijdschap in het hart haar *dertiende* actieve lid. Vlaanderen ligt aan onze voeten! Ooit veroveren we de wereld!

Een stevige groet van Uw enige hoop op een Vlaamse ontvoogding, de Nationaal-Socialistische Vrienden.

Nooitgedacht

Als er meer alloctonen bij De Lijn gaan werken, zullen er dan ook meer autoctonen zijn die keet gaan schoppen op de bus?

'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngebied én een, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onverwachte antwoorden kan aanreiken.

Riks Café

Ik ken nog een hele schuine mop. Maar ik ga hem niet vertellen, want anders valt hij om.

Hahahahahaha... ha!

Rik is niet vies van een goede grap met een kwinkslag. Dit is zijn toegmop van de week!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Uw voorzitter spreekt!

(over schaarse kledij op zomerdagen) "Niet dat ik niet tegen bloot zou kunnen, maar het moet nog steeds esthetisch (ethisch?) verantwoord zijn. Iedereen doet maar, zegt men. Vrijheid en blijheid, maar de anderen moeten er wel op kijken."

Frederiek Vermeulen, voorzitter Leuvense Overkoepelende StudentenOrganisatie op zijn weblog

DISCLAIMER: de standpunten hier verkondigd kunnen hoogstens hun auteur persoonlijk binden en geen enkele organisatie.

Rector V.

Schrik voor de prik

Met een zwierige pennentrek trok V. een streep door het laatste puntje op de agenda. Het was zover: geen uitstel van executie meer mogelijk. Met een zucht greep V. zijn beige regenjas bij de kraag om hem als een cape om zijn schouders te slaan. Met beide handen hield hij krampachtig de revvers van zijn jasje dicht. Toch wel frisjes buiten. Geen weer om een hond door te jagen, gelukkig kan een rector tegen een druppeltje.

"Waarom heb ik me laten overhalen?" vroeg Rector V. zich luidop af. Hij was op weg naar de plaats waar hij een stukje van zichzelf zou verliezen. Omstanders zouden zijn stoutmoedige daad aanschouwen en goedkeurend knikken. Een mens zou voor minder aan zichzelf gaan twifelen. "Ge gaat levens redden, het beste van uzelf geven, V." vermande hij zich.

Anemie Wijngeizer stond rector V. buiten op te wachten. "Kijk eens aan," groette V. haar droogjes, want zijn keel voelde ondertussen aan

Wekelijkse Wijze Woorden

"Dat moet hij van zijn moeder hebben." Een burgemeester van een Vlaams-Brabantse provinciehoofdstad op de vraag waar de 'goedheid' van zijn zoon Bruno vandaan komt

Het syndicaat praat!

als schuurpapier. Zijn handpalmen daarentegen waren klam en glibberig als de muren van de trap naar het rectoraat. Een koude rilling liep langs zijn ruggengraat. V. verstevigde de greep op de uiteinden van zijn pardessus. Anemie bemerkte de lichte aarzeling en wilde geruststellen: "U voelt er niets van, eerlijk waar, het is voorbij voor u het weet." Daarop loodste ze V. snel langs de wachtende studenten. "Wacht u anders even hier, de dokter komt zo bij u."

"Neemt u de pil?" klom een zware basstem plotsklaps in zijn oor. "Nou?" V. dacht even na en schudde dan snel van nee. "Bloedgroep?" "Oh, positief denk ik, zoals altijd," grapte V. gedurfd. "Ook HIV-positief, dan?" V. begreep de vraag niet direct. De verpleegster specificerde: "De laatste 30 jaar ooit seks gehad met mannen?" In vogelvlucht doorliep V. zijn studententijd, om dan opgelucht uit te roepen: "Niet de laatste 30 jaar!"

"Maar juffrouw," probeerde de rector nog, "waarom vraagt u dit allemaal? Wij staan toch nog niet op vertrouwelijke voet." De feministe met snor en geneeskundediploma op zak negeerde hem echter, gaf V. een kordate slag op de billen en snauwde kort maar krachtig: "Goedgekeurd!", waarop ze V. plat achteruit duwde op de groene ligstoel annex draagberrie. Een zachte verplegerhand naderde hem met een vochtig, geel wattenstaafje. Rector V. stak dapper zijn arm vooruit en keek vliegenvlug de andere kant op, en terwijl het ontsmettende goedje over zijn arm verspreid werd, ontglipte hem een schrill kreetje. Een zware aderlating stond V. te wachten. Net op het moment dat de naald zijn arm zou penetreren, plofte er een gestalte in de ligstoel naast V. Met één oog toegeknepen wierp V. een scheve blik opzij – misschien zou er wel een aardige studente in zijn blikveld verschijnen die zijn zinnen kon verzetten. "Want op mijn eigen spirituele wijze ben ik toch ook een beetje een tettenhek," verzuchtte hij stilletjes. Naast hem lag echter de exacte tegenpool van een aantrekkelijke studente: V.'s bloedbroeder Mijnheerke Louis, die hem op geheel eigen, maar veel minder spirituele wijze toebaste: "Awel, jong, hebben die studenten u ook te stekken gehad? Zeg, maar gij bloedt serieus, V." Waarop V. wit wegdraaide, zijn grijze krullen terug in de plooi vielen en de nasale lach van Louis steeds verder weg klomk.

Paul-Henri Giraud

Horizontaal

1 strooplikken - Brits ereteken 2 elektrisch geladen atoom - een signaal uitzenden met een semafoontoestelletje 3 landcode Servische republiek - collectief landbouwbedrijf in voormalige Sovjet-Unie 4 violist van the Velvet Underground - Duits voor 'n.v.' 5 beroemdste terrorist aller tijden (voorn.) - Britse biersoort (mv.) 6 platenfirma - snelschrijftechniek 7 École Centrale Paris - Engels voor "weldra" 8 houtafval - winterpeil 9 geluid veroorzaakt door snelle beweging - tovernimf 10 acroniem voor dienstregelingen NMBS - repetitieve melodie

Verticaal

1 maagd - voornaam van de Amerikaanse dichter Pound 2 niet vast - voormalige tankstationketen 3 voegwoord - donkerroos, bitter aperitief uit Italië 4 zelfmoordenaar - Gemeenschapsonderwijs 5 dodelijk virus uit Centraal-Afrika - lid van een beruchte nazi-organisatie 6 voornaam van Veto-redactrice - aanhanger van mystieke stroming binnen islam 7 Europese Commissie - ringvormig koraaleiland 8 je kan het met neus en schouders doen - floppy-diskette 9 bedoelen - misselijkmakende smaak of geur 10 enzovoort - zo zijn gewrichten voor reuma in-treedt

(jvdm)

ALS, niet DAN!

De Actief-Lanterfantende Studenten pikken het niet dat in K.U.Leuven 6 wel de extreem-rechtse Nationaal-Socialistische Vrienden politieke advertentieruimte krijgen aangeboden, maar niet wij, die een volwaardig politiek tegengewicht kunnen bieden voor hun populistisch gezwam.

Deze beslissing van de redactie verbaast ons echter geenszins: in het fascistische Vlaanderen is er immers geen plaats voor de mening van de meerderheid – onder het mom van 'politieke correctheid' wordt elke zuivere socialistische gedachte onderdrukt door zogenaamd 'democratische' instellingen en door de overheid gehersenspoelde 'massa' media, die in werkelijkheid slechts een kleine maar machtige elite vertegenwoordigen.

Toch breidt onze beweging alsmat uit: deze week, bijvoorbeeld, verwelkomde ALS-Leuven met blijdschap in het hart haar *veertiende* actieve lid. Rechtgeaarde socialisten aller landen, verenigt u! Schop de wereld een geweten!

Actief-Lanterfantende Studenten, die het Dwaze Anti-sociale Nationalisme voluit de rug toekeren. ALS, niet DAN!

Freddy

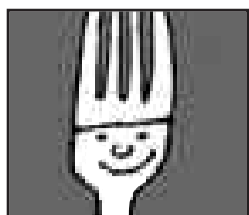
door Sh3L14C

www.shellac.be

		1	6		8	9				
		8			3			6		
3										2
6				7		1				9
		7	8				2	1		
		9						7		
2						7				6
8	4			3		6		5	1	
		6	3					4	2	

Menu van de week in Alma 1-2-3 21 - 24 oktober 2006

A1 = alleen Alma 1   A3 = alleen Alma 3
A2 = alleen Alma 2   = vegetarisch

dinsdag	
Aspergesoep	0,60
Hutsepotsoep	1,70
Hamburger met rode kool A3	2,40
Quornsteak met bloemkool in room A2+A3	3,15
Lasagne al forno A1+A3	4,15
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost A1+A2	4,50
Spaghetti A1+A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje	3,15
Kippenlapje A1+A3	
Lamssteak A2	
Big Alma hamburger met slaatje	3,15

woensdag	
Kervelroom	0,60
Tomatenbouillon	1,70
Boerenworst met spinazie	2,40
Groententaart met slaatje A1+A3	4,50
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,15
Gebraden haantje met appelsiensaus A2	4,50
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A2	
Lamssteak A1+A3	
Big Alma hamburger met slaatje	3,15

donderdag	
Tomatensoep met vermicelli	0,60
Romige witloofsoep	1,70
Viskrokantje met bloemkool en Poolse saus A1+A3	2,40
Vegetarische lasagne	3,55
Zalm met spinazie en tagliatelli	4,50
Wienerschnitzel met rode wijnsaus met uitjes en spek, Ardeense aardappelen	3,55
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,55
Koninginnenhapje A1+A3	3,15
Rumsteak A2	

vrijdag	
Preisoep	0,60
Krachtige tomatensoep	1,70
Hertoginnenkrokant met boontjes	2,40
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten	4,15
Koninklijk vishapje A1+A2	3,55
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Kippenlapje A3	
Rumsteak A1+A2	

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

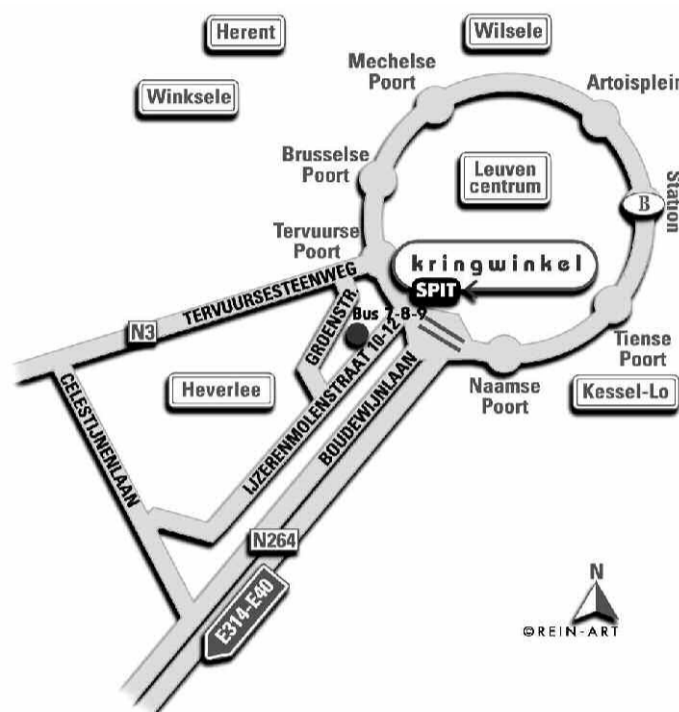
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57   **Web:** www.spit.be

(advertentie)

Recupc

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo

info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

Boetiek K.U. Leuven

K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

(advertentie)

VETO FELICITEERT ZIJN HOOFDREDACTEUR MET DE OVERWINNING OP HET WELSPREKENDHEIDSTORNOOI. OF ZOALS SIMON HORSTEN HET ZELF ZEGT: "IK KAN WÉL SPREKEN. HET IS BEWEZEN!"

Colofon

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22.44.38
 Fax 016/22.01.03
 e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
 Nummer 08
 20 november 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
 Simon 'Bompa Laweit' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
 Ilse 'Iron Lady Thatcher' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
 Robin 'Toots Thielemans' Broos, Nele 'La Esterella' Van Doninck, Tom 'Bobbejaan Schoepen' Van Breusegem & Kris 'Jimmy Frey' Vanelderden

Medewerkers deze week:
 Emile 'Jef Nys' Ameye, Ianthe 'Bianca Castafiore' Bato, Yasmin 'Jeanine De Bolle' Broos, Wouter 'Louis Tobback' De Coster, Gertie 'Marjie Harrison' De Fraeye, Elke 'Rosa' Desanghere, Bruno 'Winnie the Pooh' Devel, Kristien 'Chris Lomme' Geurts, Maarten 'Hugh Hefner' Goethals, Jelle 'Tom Jones' Goossens, Eva 'Paulette' Janssens, Ken 'Sinterklaas' Lambeets, René 'Nand Buyl' Mees, Roel 'Madeline Albright' Moeurs, Donald 'Jos Geysen' Murre, Arne 'Nelson Mandela' Saeyns, Jozefien 'Fqbiola' Van Beek, Edith 'Pauline' Van Lishout, Jens 'Statler' Van de Maele, Robby 'Willy De Clerck' Vangeel, Bo 'Waldorf' Vanluchene, Bram 'James Last' Vanoirbeek, Dolly 'Dora Van Der Groen' Verscuren, Pieter 'Herman De Croo' Vinck, Stef 'Marc Eyskens' Vliegen & Alexander 'Dame Edna' Vrijhof.

Cartoons:
 Negu & Sh3L14C, LX

DTP:
 Ilse De Witte, Maarten Goethals, Simon Horsten, Jelle Goossens, Nele Van Doninck & Robby Vangeel.

Eindredactie:
 Ilse De Witte, Maarten Goethals & Robin Broos

Internet:
 www.veto.be
Publiciteit:
 Alfaset cvba - An 'Mariette Wally' Vanbiervliet
 alfaset@loko.be
 016/22.04.66
Drukkerij:
 Kempenland (Herentals)
Oplage:
 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
 0773-5162
Abonnementen
 Binnenland: 10 euro
 Buitenland: 25 euro
 Overschrijven op rekeningnummer:
 001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagnamiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, bekende oudjes,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Agenda & Ad Valvas

LBK

St. Bernardusweek van 't vat @ bar land-bouwinstituut op 20-23/11

SCIENTICA

Wetenschapscantus @ Alma 1 op 20/11

VRG

Campustour @ Alma 2 op 21/11

PSYCHOLOGISCHE KRING

Fiesta de la noche @ Albatros op 29/11

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
 Organiseer je een evenement?
 Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven
 agenda.kuleuven.be

Berichten

Adventsconcert door capella di voce

Het volkslied "Nu is die roe van Jesse gebloeit" is het ankerpunt, verder doet het koor een greep uit het internationaal hedendaags kerstrepertoire. www.capelladivoce.be

Algemene vergadering LOKO

Op 24 november komt Onderwijscoördinator zijn beleidsplan toelichten op de AV van LOKO in de La Croix-aula in het UZ St. Pieters.

Campustoneel: Kraak

In december speelt Campustoneel de voorstelling 'Kraak' in een regie van Jan De Vuyst. Het gaat om een bewerking van 'Maak de varkens af' van Maarten van Loppem. Meer info op www.campustoneel.be

LVSV discussieert

Wat zijn de kerntaken van de overheid? Op 20/11 organiseert LVSV een discussieavond hierover. Meer info www.lvsvleuven.be

Inleefactie aan Alma 2

Oikonde Leuven en het Dondeynehuis organiseren een inleefactie op dinsdag 21/11 om

DE VOLLE TENT
 POWERED BY CJP
 GRATIS OF BIJNA VOOR NIETS
 DANS
 MUZIEK
 THEATER
 FILM
 WORKSHOP
 FEEST
 STAND-UP
 LALALOVER MILLENIUMS MINT
 THE LUNATICS DE ROOVERS VLOOIENCIRCUS
 22.11.2006 LEUVEN
 MEER NAMEN OP WWW.CJP.BE

18u30 in Leuven. Studenten worden uitgedaagd om alledaagse dingen te doen.

De Volle tent

Workshop striptekenen o.l.v. Steven Derie, woensdag 22/11 van 14u tot 16u in de Verbeeckzaal van het STUK. www.cjp.be. Volle Tent fuif (gratis): 22/11 vanaf 22u in Rumba.

Studenten voor improvisatietornooi

Op 14 december organiseert Preparee interfacultair improvisatietornooi www.preparee.be

Fata Sportana

Op 20-22/11 organiseert LOKO Fata Sportana. Verzamelpunt RC-bar (Alma 3). www.loko.be

Oplossingen

4	2	1	6	5	8	9	3	7
9	8	7	4	3	2	1	6	5
3	5	6	1	9	7	8	4	2
6	3	2	7	4	1	5	8	9
5	7	8	9	6	3	2	1	4
1	9	4	2	8	5	6	7	3
2	1	5	8	7	4	3	9	6
8	4	9	3	2	6	7	5	1
7	6	3	5	1	9	4	2	8

V	L	E	I	E	N		O	B	E
I	O	N		B	E	E	P	E	N
R	S		K	O	L	C	H	O	Z
G		C	A	L	E		A	G	
O	S	A	M	A		A	L	E	S
	E	M	I		S	T	E	N	O
E	C	P		S	O	O	N		E
Z	A	A	G	S	E	L		W	P
R		R	O	E	F		F	E	E
A	R	I		R	I	E	D	E	L

Cultuurkalender

MUZIEK

Campustour met DAAN, Pornorama & Trish Van Eynde

Dinsdag 21/11 vanaf 21u, Alma2, Van Evenstraat 2C, www.vwcampustour.be

De Nieuwe Reeks: Goevaerts Trio

Dinsdag 21/11 om 19u45, STUK, Naamsstraat 96, www.stringtrio.net

Turquoise: moderne en progressieve Turkse muziek

Dinsdag 21/11 om 22u, STUKcafé, Naamsstraat 96, www.stuk.be

Vaya Con Dios Acoustic featuring Dani Klein

Donderdag 23/11 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.vayacondios.info

Zefiro Torna, Traces en Amorroma: Les Tisserands

Donderdag 23/11 om 20u, Lemmensinstituut, Herestraat 53, www.lemmens.be

Spanky Wilson & The Quantic Soul Orchestra

Vrijdag 24/11 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

The Books

Vrijdag 24/11 om 20u30, STUK Soetezaal, www.thebooksmusic.com

Jazz Op Zondag: Coca-cola & god

Zondag 26/11 om 22u00, STUKcafé, Naamsstraat 96, www.stuk.be

THEATER

De Roovers: Merg

21 t.e.m. 23/11 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsstraat 96, www.stuk.be

The Lunatic Comedy Club + Ter Bescherming van Jeugd en Zwaanske

Woensdag 22/11 om 21u, Wagehuys, B Brusselsestraat 63, www.lunatics.be

Braakland: Burgerman

23 t.e.m. 25/11 telkens om 20u, Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 13, www.braakland.be

Inspinzie komt uit de kast

Donderdag 23/11 om 20u30, Wagehuys, Brusselsestraat 63, www.inspinazie.com

EXPO

Straftijd: Lieve Blancquaert

18/11 t.e.m. 01/12, dagelijks 15-20u, Hulpgevangenis, Maria Theresiastraat 74, www.vormingplus.be/oostbrabant

Justus Lipsius: Geleerde en zijn Europese netwerk

19/10 t.e.m. 20/12, ma-do 09-20u / vr 09-17u / za 09-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21, ubbib.kuleuven.be/cultuur/evenementen

Soepjes & Sapjes: Groenten om te drinken

13/11 t.e.m. 22/12, ma-vr 09-17u / za 09-12u30, KADOC, Vlamingenstraat 39, www.cagnet.be

Letterbekken: oude menukaarten en lekker eten

Tot 22/12, di 09-20u / wo-do 09-17u / vr 09-16u, Leeszaal stadsarchief, Bibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49, www.leuven.be/archief

Bob Daenen: Recent werk

18/11 t.e.m. 16/12, wo-vr 10-17u / za 14-17u, Bibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49, www.leuven.be/museumsite

Mies van de Rohe Foundation Award 2005: architectuur

Tot 06/01/07, di 15-21u / wo-vr 12-18u / za 11-17u, foyer auditorium Tweebronnen, Diestsestraat 49, www.stadenarchitectuur.be

VARIA

Holebi Filmfestival

08/11 t.e.m. 23/11, verschillende locaties in Leuven, www.holebileuven.be/filmfestival

Lezing Kamiel Vanhole over Stijn Streuvels

Dinsdag 21/11 om 20u, Café Van de Velde, Bibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49, www.leuven.be/archief

De Volle Tent

Woensdag 22/11 op verschillende locaties in Leuven, www.cjp.be

Mozaic: Oosterse sferen

Donderdag 23/11 om 20u30, STUKcafé, Naamsstraat 96, www.stuk.be

FUIF

LOKO afsluiter Volle Tent

22/11 vanaf 22u, Rumba, Kiekenstraat 6, www.loko.be

Holebi Leuven fuift

Vrijdag 24/11 vanaf 22u30, Lido, Bogaardenstraat 33, www.holebileuven.be

WILLEM VERMANDERE NOG LANG NIET UITGEZONGEN

“Eigenlijk ben ik een barbaar”

Willem Vermandere is een ware *uomo universale*. Beeldhouwen, tekenen, schilderen, houtsnijden, gedichten schrijven, verhalen vertellen, liederen zingen: hij kan het allemaal. Op donderdag 16 november trad de West-Vlaamse bard samen met zijn vaste begeleiders Pol en Freddy op voor een select publiek in jongensresidentie abdij Keizersberg.

Emile Ameye, Ken Lambeets & Pieter Vinck

‘s Ochtends had de Veurnenaar zichzelf nog op de duim geklopt tijdens het beeldhouwen, maar een pleister en wat doorzettingsvermogen moesten hem door dit optreden helpen.

Willem Vermandere: «Traditiegetrouw verzorg ik om de twee à drie jaar een optreden in abdij Keizersberg. Toen ik godsdienstwetenschappen studeerde in Gent heb ik les gehad van Ambroos Verheul, de vorige abt. Hij had in de krant gelezen dat ik met zingen bezig was. Dertig jaar geleden nodigde hij me voor het eerst uit om voor de studenten te komen optreden. Vroeger zaten hier trouwens nog veel meer paters. Keizersberg is een oude liefde, of zeg maar vriendschap, waar ik maar al te graag af en toe naar terugkeer.»

Veto: Heeft u er zelf ooit aan gedacht om pater te worden?

Vermandere: «Ik heb twee jaar filosofie en een jaar theologie gestudeerd bij de paters Oblaten in Waregem. Ik zie dat zeker niet als een jeugdzonde, maar als een deel van mijn leven. Je hebt nu eenmaal weinig mensen die rechtlijnig door het leven gaan. Die periode blijft ook in mijn repertoire een rol vervullen, denk maar aan de gesprekken met God die ik voer.»

GODSDIENSTLERAAR

Veto: Hoe zit de muziek u in de genen?

Vermandere: «Mijn vader was een goede muzikant. Hij was klarinettist in de dorpsharmonie, al had hij helemaal niet de ambitie om carrière te maken. Ik kom dus voort uit een nest waar geregeld mooie stukjes muziek gespeeld werden. In de jeugdbeweging en op het internaat werd heel vaak gezongen. De gitaar die er stond, was een ware ontdekking. Op een paar zangboekjes na, hadden we er weinig om handen. We maakten wel eens bewerkingen op de liedjes met twee of drie stemmen. Hier en daar traden we soms met een groepje op tot ik zelf begon te componeren. Pas op mijn vijftiengste probeerde ik zelfgeschreven gedichten op muziek te zetten. In die periode was ik leraar. Ik had in Gent godsdienstwetenschappen gestudeerd om toch een diploma achter de hand te hebben. Muziek heeft mij echter nooit losgelaten, al bleef het iets voor na de uren en met geld had het al helemaal niets te maken. Ik heb ook nooit beeldhouwles gevolgd. Heel bizar als je dat de dag van vandaag bekijkt.»

“Hét Vlaanderen bestaat niet, hét Vlaanderen zal nooit bestaan”

«Maar goed, na een tijdje moest ik er wel mijn werk van maken. In Nieuwpoort gaf ik achtentwintig uren les per week, en ‘s avonds ging ik dan repeteren of optreden. Aan dat verschrikkelijke tempo kon ik niet langer blijven leven. Uiteindelijk heb ik beslist om mijn job als godsdienstleraar op te geven: een beslissing waar ik tot op de dag van vandaag geen spijt van heb gehad. Meer nog, ik had het eerder moeten doen. Ik ben drieënhalve jaar leraar geweest, achteraf gezien was dat tweeënhalve jaar te lang. Mijn eerste jaar was een fantastische ervaring, het jaar daarop bleek echter dat ik helemaal hetzelfde moest vertellen als het jaar daarvoor, en al gauw raakte ik uitverteld.»

Veto: Beschouwt u zichzelf meer een muzikant dan een beeldhouwer of omgekeerd?

Vermandere: «Het musiceren en het beeldhouwen vullen elkaar aan, maar staan evengoed in elkaars weg. Ik ben nu bijvoorbeeld aan een beeld goed bezig en ik had vandaag en

morgen eigenlijk moeten doorwerken, maar ik kom pas zaterdag terug thuis. Het beeld wordt een omhelzing tussen twee geliefde personen. Zoiets komt maar moeizaam los uit een blok. We spreken hier over stenen van vijf- à zeshonderd kilo, hoor. Door de vele optredens deze week moet ik dat nu even links laten liggen. Voor de buitenwereld ben ik een zanger die af en toe beeldhouwt, maar voor mezelf ben ik een beeldhouwer die af en toe zingt. Mijn schilderijen, tekeningen, enzovoort, zijn mijn lang leven. Beeldhouwen doe ik haast iedere dag, maar het kan soms een maand duren eer ik een nieuw liedje heb geschreven.»

INSTINCT

«Ik kan me geen leven voorstellen met niets anders dan muziek maken en schrijven. Oorspronkelijk ben ik muzikant geworden zoals mijn vader muzikant was: *na de uren*. Als ik heel de week gebeeldhouwd heb, ben ik maar al te blij dat ik kan gaan zingen, dat ik terug contact heb met de mensen. De gretigheid waarmee ik een podium opstap is heel belangrijk. Dat komt van als je een hele week alleen hebt gezeten met een steen.»

(foto Stef Vliegen)

Veto: Waarvoor krijgt u de meeste appreciatie?

Vermandere: «Ik heb nu verschillende grafbeelden gemaakt. Mensen komen naar me met hun verdriet omdat hun kind gestorven is, of omdat een jonge familielid verongelukt is of zelfmoord heeft gepleegd. Dat zijn allemaal heel trieste gebeurtenissen. Ik wil dan iets maken dat de mensen in kwestie troost. Je maakt een steen voor de familie en die staat dan op het graf. Zo een beeld maak ik haast anoniem, maar ik puur daar heel veel voldoening uit. Als ik daarentegen een liedje maak, wordt dat met wat meeval op de radio gespeeld. In het slechtste geval wordt het een hit.»

Veto: Welke muziek kan u nog boeien?

Vermandere: «Als ik aan het tekenen of aan het schilderen ben, luister ik altijd naar klassieke muziek. Een paar keer per jaar zet ik het vioolconcerto van Beethoven heel luid op, dat is een absoluut meesterwerk. Voorts luister ik vooral naar kamermuziek: strijkkwartetten. Als ik de monniken van Chevetogne hoor zingen, ben ik daar even niet goed van. Maar de enige muziek in je leven, is muziek die je zelf maakt. Goethe zei ooit: “Als je naar muziek luistert, ben je al voor vijftig procent mens, pas als je zelf muziek maakt, ben je helemaal mens. Stille is eveneens belangrijk. Tijdens het beeldhouwen luister ik enkel naar de fluitende vogeltjes, zelf maak ik dan teveel lawaai met mijn hamer en mijn diamantschijven. Denk maar niet dat ik zeer verfijnd leef, eigenlijk ben ik een barbaar. Ik loop ook door het huis met vuile voeten.» (lacht)

Veto: U treedt vanavond op voor studenten, wat is het verschil met andere optredens?

Vermandere: «Studenten zijn geletterde mensen, ze letten op woordspelingen en op de inhoud van mijn teksten. Ik ben er nu zesenzestig en heb ongetwijfeld veel te zeggen aan generatiegenoten, maar studenten: dat blijft toch iets speciaals. Ik zou bij wijze van spreken hun vader, of zelfs hun grootvader kunnen zijn. De reacties die ik van studenten krijg liggen me na aan het hart. Mijn beste theateravonden bevinden zich niet

per se in West-Vlaanderen voor een groep gepensioneerden, maar kunnen evengoed in Nederland voor een studentenpubliek plaatsvinden.»

“In een abdij mag je stoutere taal zingen”

«Ach, ik moet dat allemaal niet ontraadselen voor mezelf. Ik zing en ik schrijf. ‘t Is allemaal mijn instinct en mijn intuïtie, die ik volg. Ik bekijk de wereld met verbijstering en verrukking en alles wat daar tussen ligt. De ene keer vloek ik op het gebod van God, en de andere keer spuit er een religieus liedje uit voort. Mijn oeuvre bevat nog steeds een binding met de abdij. Die religieuze kant is nog in mezelf aanwezig. Dat zullen de paters zeker zien aan mijn repertoire, ook al is het soms opstandig tegen de paus van Rome. Maar in een abdij mag je stoutere taal zingen dan wanneer je uitsluitend voor pastoors zingt.»

«Ik zing vooral recent werk. Je moet altijd aan het publiek tonen waar je mee bezig bent. Ik herneem wel oude liederen, maar daar probeer ik nieuw leven in te blazen.»

Veto: Dat is wellicht een manier om bij de les te blijven?

Vermandere: «Je moet steeds alert blijven, je mag niet wegzinken in nostalgie. Anderzijds is routine ook heel belangrijk. Ik ben nu, een paar uren voor het optreden, nog bezig met het programma op poten te zetten, al blijft wat we gaan spelen grotendeels hetzelfde als wat we vorige week gedaan hebben.»

VLAAMS BELANG

«Je moet een standpunt innemen tegen het Vlaams Belang, inzake migranten, enzovoort. Je zegt al zingend aan de mensen wie je bent. Het lied is een fantastisch medium, net als de verhalen en de gedichten die ik tussen de liedjes vertel. Al die stukjes omvormen tot een coherent geheel is een hele uitdaging.»

Veto: U heeft dus niet lang moeten twijfelen om mee te doen aan de 0110-concerten?

Vermandere: «Soms moeten we zingen waar het op staat, moeten we onze kleur bekennen. Nu bijvoorbeeld, tegen de leugenachtige wereld die

extremrechts ons voorhoudt. We moeten niet naïef zijn, er stellen zich huizenhoge problemen. De tijd dat blanke mensen de wereld indeelden à la “Egypte voor jullie, India voor hen en Congo voor ons” ligt ver achter ons. Vroeger was de helft van de wereld van Engeland, nu zit de helft van de wereld in Engeland. Met die tendens gaan veel groeipijnen gepaard, die de jongens van extremrechts heus niet gaan oplossen. Zij bieden geen antwoorden, enkel negatieve oplossingen.»

«Filip Dewinter zegt dat ik ofwel moet zingen, ofwel in de politiek moet gaan. Maar wat moet een zanger doen? Wat hebben de fascistengedaan tijdens de tweede wereldoorlog? Artiësten en mensen met verbeelding waren de eersten die de mond werden gesnoerd. Nieuwe kunststrichingen waren al helemaal uit den boze. Het Vlaams Belang zegt: “Eigen volk eerst,” maar wie is dat eigen volk? Hét Vlaanderen bestaat niet, hét Vlaanderen zal nooit bestaan, meer nog, hét Vlaanderen heeft nooit bestaan.»

“Vroeger bezat Engeland de helft van de wereld, nu zit de halve wereld in Engeland”

«Wanneer ik in Houthalen ben, ga ik altijd eens langs bij Jamal, een Turks kruidenier die met een luit en een viool in de winkel zit. Als er geen klanten zijn, zingt hij oude Turkse liedjes. Met die man voel ik me meer verbonden dan met Filip Dewinter. Het zou heel erg zijn moesten we onze mening niet meer mogen zeggen, moesten we al zingend de mensen niet meer mogen waarschuwen.»